

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Ağustos 2004, Yıl 8 Sayı: 126 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

TC'ye bağımlılık en büyük İzolasyondur

 Kıbrıs Türk halkına yıllardır en büyük 'izolasyon' ve amborgoyu Türkiye Cumhuriyeti uygulamıştır.

 Bu durum görünüşte değişmiş gibi gösterilmeye çalışılsa da, özde değişen pek bir şey yoktur; bugün de Kıbrıs Türk halkı üzerindeki en acımasız 'izolasyon' TC tarafından uygulanmaktadır.

 YÖK'ün son kararı sadece bir örnektir. Güney bizi dünyadan 'izole' ediyor diye avaz avaz bağıırken ve dünyayı buna karşı çıkmaya çağırırken, aslında gerçek 'izolasyon' politikalarını TC'nin uyguladığı artık gizlenemez bir olgu haline gelmiştir.

**Güney'de
çalışan işçiler
işçi sınıfını
değerlendirdi...**

Sayfa 5'te

**KIBRIS
SORUNU,
ANNAN
PLANI VE
ÇÖZÜM.**

Sayfa 12'de

Başyazı

**KSP'DEN TÜM BARİŞ
YANLILARINA ÇAĞRI**

50 yıldan beridir sürmekte olan Kıbrıs sorununun iki yönü ve iki temel tarafı vardır. Birinci yönü emperyalist güçlerin kendi aralarında Kıbrıs'ı paylaşma ve etkileri altına alma mücadelesidir. Kıbrıs sorunda bugüne dek ege-men olan yön bu yön olmuştur...

Devamı Sayfa 2'de

**SOSYALİST
GENÇLİK
EKİ
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR**

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 3'te

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 4'te

İşçiden Mektup

Sayfa 5'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka

Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Kulis

Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Kavgamız

Yusuf Alkim

Sayfa 11'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Başyazı**KSP'DEN TÜM BARIŞ YANLILARINA ÇAĞRI**

50 yıldan beridir sürmekte olan Kıbrıs sorununun iki yönü ve iki temel tarafı vardır. Birinci yönü emperyalist güçlerin kendi aralarında Kıbrıs'ı paylaşma ve etkileri altına alma mücadelesidir. Kıbrıs sorunda bugüne dek egemen olan yön bu yön olmuştur. Emperyalist güçler 1950'lerden beridir adayı taksim etmek için -ya doğrudan veya Kıbrıs'taki uzantıları ile- iki toplumu birbirine kırdırmaktan, dövüştürmekten geri durmamışlar, ve son olarak da Annan Planı ile ada üzerinde besledikleri egemenlik emelleri doğrultusunda uzlaşma yoluna gitmişlerdir. Annan Planı'nı, kendi yarattıkları sorunun çözümü olarak Kıbrıs halkının oyuna sunmuşlardır. 24 Nisan referandumunda çıkan sonuç ise gerçekte uzlaşmadıklarını göstermiştir.

Kıbrıs sorununun ikinci yönü ve esas yönü Kıbrıs halkı ile Kıbrıs'ı 50 yıldır kana bulayan, adayı bölen dış güçler arasındaki sorundur. Sorunun bu ana yönü, Kıbrıs toplumlarında yürütülen şovenist ve milliyetçi politikaların oluşturduğu baskılar sonucu her zaman için sindirilmiş ve ön plana çıkarılamamış, Kıbrıs halkı bir bütün olarak dış çıkar güçlerine karşı mücadelesini yükseltmemiştir.

Bu yönüyle de Kıbrıs sorunu, soruna taraf iki unsur ortaya çıkarmaktadır. Bir bütün olarak Kıbrıs halkı bir tarafta, bir bütün olarak emperyalist güçler ve onların yerli temsilcileri -egemen güçler- diğer tarafta.

Gelinen son durum açıkça göstermektedir ki, emperyalist güçler sorunu kendi hazırladıkları bir plan temelinde dahi çözme iradesini göstermemekte, gösterememektedirler. Bu durumda yapılması gereken en doğal ve doğru hareket Kıbrıs halkının taraf olarak inisiyatifi ele alması, taraf olmanın gerektirdiği adımları atması ve sorunun esas yönünü ön plana çıkararak Kıbrıs sorununa çözüm üretmesidir. Emperyalist güçlerin çözüm empoze etmelerini beklemek yerine Kıbrıs halkının kendi çözümünü empoze etme iradesini göstermesi gerekmektedir. Bu iradenin ortaya çıkarılması da çözümden, barıştan, ortak vatanın yeniden yaratılmasından yana olan Kıbrıs Türk ve Kıbrıs Rum siyasi ve toplumsal güçlerinin elindedir. Başta siyasi partiler olmak üzere bu barış güçleri bir araya gelerek çözüm vizyonunda birleşmeli, ortak çözüm iradesini ortaya koyup nasıl bir çözüm istediklerini belirlemeleri gerekmektedir.

24 Nisan referandumundan sonra ortaya çıkan siyasal durum adada iki ayrı, etnik temele dayalı de facto yapının yasal oluşumuna zemin hazırlamaktadır, ki bunun varacağı nokta kalıcı bölünmedir, taksimdir. Her iki tarafta da egemen güçler ve gerici unsurlar her fırsatta milliyetçiliği, şovenizmi körüklemekte ve ayrılığı kışkırtmaktadırlar. Kuzey Kıbrıs'ta, halk referandumda KKTC olgusunu, ayrılığı reddetmiş ve ortak vatandan yana oy vermiştir. Bundan dolayıdır ki, gerçekten barış yanlısı Kıbrıslı Türk siyasi partiler siyasi mücadelelerini artık sadece KKTC sınırları içerisinde sınırlayamazlar. Sadece Kıbrıs Türk toplumunun çıkarları doğrultusunda siyaset üretmezler. Böyle bir siyaset kaçınılmaz olarak şovenizme ve ayrılıkçılığa, sonuçta da emperyalizme hizmet eder ve Kıbrıslı Türk halkın iradesine ihanet olur. Kuzey'deki tüm siyasi, ekonomik ve sosyal sorunların temelinde statükonun ve Kıbrıs sorununun olduğu gerçeği tüm barış yanlısı siyasi partilerin önüne Kıbrıs sorununun Kıbrıs halkının ortak çıkarları doğrultusunda çözülmesi mücadelesini koymaktadır. Bu gerçek güneydeki siyasi partiler için de geçerlidir.

Kıbrıs sorununun Kıbrıs halkının çıkarları doğrultusunda çözümü tüm Kıbrıs barış güçlerinin ittifakını, işbirliğini ve güçbirliğini gerektirir.

Bu ittifakın gerek kuzeyde, gerek güneyde, gerekse tüm ada çapında sürdüreceği siyasi mücadele bu temel siyasete hizmet edecek şekilde oluşturulmalıdır.

İttifakın, seçimler dahil tüm siyasi eylemleri, bu perspektif ile örgütlenmeli ve hedef olarak önüne tüm barış yanlısı güçlerin çözüm ve barış için ortak mücadelesi konmalıdır.

KSP her zaman için böyle bir işbirliğine ve ittifaka hazır olduğunu açıklamış ve bugüne kadar güttüğü siyaset ile de bunu kanıtlamıştır. Açıktır ki böyle bir ittifakta AKEL ve CTP'nin yer alması başarı için kaçınılmazdır. AKEL ve CTP liderliklerine bugüne dek izledikleri teslimiyetçi ve dış çıkar güçlerine hizmet eden ayrılıkçı politikardan vazgeçip, çözüm ve barış için, birleşik ortak vatanın yeniden yaratılması için tüm Kıbrıs barış güçlerinin ittifakının kurulmasına katkı koymaya çağrı yapıyoruz.

Barış yanlısı partileri sağduyulu olmaya ve ortak ülke hedefini unutmamaya çağırarak KSP, aşağıdaki bildiriye yayınladı.

Seçim mücadele araçlarından biridir ama, mücadelenin kendisi değildir

Barış yanlısı partileri sağduyulu olmaya ve ortak ülke hedefini unutmamaya çağırıyoruz.

Barışı savunan partiler arası rekabet, ittifaklar içi çekişme ve kopuşlar ve özellikle de 1 Mayıs'ın çözümü sağlayamadan geçirilmesi, daha doğrusu kaçırılması halkımızda moral bozukluğu yaratmıştır. Bu moral bozukluğunun mücadeleye ve barışa duyulan inanç erozyonuna dönüşmemesi için çözüm yanlısı parti ve örgütlerimize hayati görevler düşmektedir.

Partiler arası yarış, programatik tezler ve düşünce farklılıklarına dayandığı ölçüde anlaşılır ve haklıdır. Siyasal mücadelede böylesi bir yarış

kaçınılmazdır. Yeter ki, ortak mücadeleye ve barış hedefine zarar verici bir üslup ve tavır içermesin. Ne pahasına olursa olsun mantığı ile ülkemizi birleştirme mücadelesine zarar verecek tarzda yürütülecek partiler arası yarışın uzun vadede kazanana da zarar vereceği unutulmamalıdır.

Tüm siyasal, programatik ve taktiki alanlardaki farklılıklarımıza rağmen tüm barış güçlerinin, terim yerindeyse, aynı gemide olduğu unutulmamalıdır.

KSP, diğer barış yanlısı partilerin bir-birlerini ne pahasına olursa olsun yıpratma çabalarını doğru bulmayıp, tüm barış yanlısı güçleri statükocu güçlere karşı birlik ve dayanışma içinde olmaya davet etmektedir.

KSP, böylesi bir birliktelik ve dayanışmanın bile yeterli olmadığını, barışın sağlanması ve ülkemizin birleştirilmesi için sadece kuzeyde değil, adamızın tümünde, tüm barış ve çözüm yanlısı güçlerin birlik ve dayanışmasının kaçınılmaz olduğunu bir kez daha vurgulama ihtiyacı hissetmektedir.

Aksi bir tutum ve davranış içinde olmanın, kısa dönemde başarı gibi gözükse de, uzun vadede ülkemizin ve Ada halkının bölünmüşlüğüne yolaçağına kalıcılaştırılmasına yolaçağına inanıyoruz. Eminiz ki, böyle bir gelişmeyi barış cephesinde hiçbir parti arzulamamaktadır.

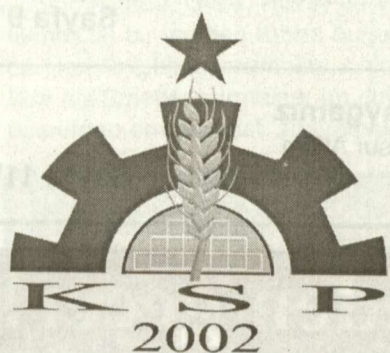
Seçim mücadele araçlarından biridir

ama mücadelenin kendisi değildir.

Bu nedenle KSP, tüm barış yanlısı partilerimizi seçim atmosferinin rüzgarıyla birbirlerini yıpratıcı tarzda davranmamaya davet eder. Hedef, seçimden herhangi bir partinin birinci, en büyük parti olarak çıkmasından çok, barış yanlısı partilerin statükocu partiler karşısında sağlayacakları mutlak zafer olmalıdır.

Bu nedenle, bilinmelidir ki, yıpratılan her barış yanlısı parti aslında, barış hedefinin yıpratılması anlamına gelecektir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri
Kazım Öngen

Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Birimi'nden Basın Duyurusu

28.07.2004

Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Birimi asgari ücretin yoksulluk sınırının altında seyrettiği ülkemizde, toplumsal dayanışmayı sağlamak adına, kullanılmayan kitap, oyuncak, giysi ve bunun gibi eşyaları toplama kampanyası başlatmıştır. Halkımızın bu konudaki duyarlılığının bilinci ile toplanacak eşyalar ihtiyacı olacak kurum kuruluş ve ailelere dağıtılacaktır.

Kampanyamızın başlatılmasına yönelik 31 Temmuz

Cumartesi saat 17:00-19:00 arasında Küçük Kaymaklı Levent Sitesi Kafeteryası'nda ücretsiz çay partisi düzenlenecektir. Duyarlı yurttaşlarımızın kullanmadıkları eşyalarını gelirken beraberlerinde getirebilecekleri gibi 22 70 680 no'lu telefonla bağlantı kurarak KSP parti binamıza da bırakabileceklerdir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)
Kadın Birimi (a)
Zehra Cengiz

Neler oluyor neler?

Seçim Olmuyor

Bu sayfalarda defalarca dedik. Seçim olmaz diye.

Mevcut KKTC parlamontosu çok iyi bir durumda.

Fukara CTP kendi başına iktidarda değilken bile tabanını tutmakta zorlanıyor. Bir de kendi başına iktidar olursa ne yapacak? Türkiye'den izni çıkmayan işi yapmaya kalksa başı belaya girer. Türkiye'den izinli iş yapmaya devam etse tükenir! En iyisi şimdiki gibi.

Ama bu durum da sorunlu. Denktaşlar-Eroğlu-Türkiye cephesi istediği anda CTP'yi devirebilir. Kendi hükümetini kurabilir. Denktaşlar-Eroğlu çatışması içindeki mevcut ortaklık Seçim Komisyonu'nda ortaya çıktı. DP'den kopanlarla da birlikte hükümetleşebilir. Hatta BDH ile de. Sadece Talat mıdır Dentaşlar'la, Eroğullar'la hükümet kuran. Akıncı'nın nesî eksikti ki? Fazlası var eksîği yok. Fazlası ne? Bir erken seçim olsa sadece DP bitmez. BDH da biter! Akıncı da bunu iyi bilir!

Yani, ya işler böyle sürüncemeli sürececek, ki görüntü odur, ya da güvensizlik önergesiyle hükümet devrilip sağcılara hükümet kurdurulacak.

Bu arada eski DP'li vekillerin güvenirliliği ne kadardır? Nasıl olacak da barış taraftarı bir hükümeti destekleyecekler! Türkiye'den izinsiz böyle işler yapabilecek karakterde midir o vekiller??

Ve bir ilave daha.

Diyelim ki bu DP'den kopanlar barış taraftarı bir hükümete girdiler. Bu hükümette Türkiye'den bağımsızlık yönünde az biraz ciddi adımlar atmaya başladı. Türkiye para musluğunu keserse ne olacak? T. Avşaroğlu diyor ki keserse kessin. Bu ahali kuru ekmekle yaşamayı bilen bir ahali. Tekrar öyle yaparız!

DP'den kopan vekiller duymasın! Kuru ekmeğe onlar pek razı değil gibi geliyor bize de! Ya BDH'ninkiler? Az mı para dağıttı, sofralar kurdu birileri! Kuru ekmek için mi yaptılar bunu? Ya sofralarda kebab yediği için oyunu onlara verenler? Seçimden seçime kebab verebilecek miyiz onlara?

Ve bu ahali kuru ekmek yemeye hazır, T. Avşaroğlu niye daha hala onlara kuru ekmekten başka bir şey vermeyecek olan burjuva rezillik düzenini önerip duruyor? Kuru ekmek yemeyi göze alan adam burjuvazinin malına el koyup kendi çıkarını niye garanti altına almasın? Onlar kuru ekmek yiyecek, birileri de köşeyi dönecek. Kıbrıs'ta emperyalist çıkarlar da varlığını devam ettirecek. Başka derdin yok mu senin be Turgut!

CTP barış taraftarıyız diyenlerle hükümet kurmuyor, çünkü bu hükümet az biraz ettiği lafa sadık kalırsa, ortaya çıkan durum az biraz devrime benzer! İşte bu nedenledir ki, bizim barış yanlıları da genel bir kaç reform talebinden başka birşey ileri sürmüyorlar. Ümit ediyorlar ki onlar o adımları atacak, Türkiye para musluğunu kesmeyecek, bu arada "izolasyon"lar da kalkacak. Bu arada "Rum tarafı" da yeni bir referandumla Annan'ı onaylarsa ne iyi olur. Yani bizim CTP dışındaki barış yanlıları da Türkiye'yi kızdırmadan idare etmek istiyorlar.

Bunlar az biraz Türkiye'yi kızdırırsa, para musluğu kesilirse, ve buna rağmen hükümet sürerse -teyzemin sakalı çıkarsa- (olur mu olur, onların teyzeleri bayağı da sakallı hani?), eh devrime ne gerek.

Bir de bize laf atarlar bunlar "1917 türü devrim yapmak istiyorlar" diye. İyi ama, tüm bunları göze alacak bir barış taraftarı hükümet kurmak mümkünse, bu hükümet niye anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti (AEBCH)'nin programını uygulamak istemiyor.

Bakin CTP'ye. "Yaptırmazlar" diyor, "dolayısıyla da yapamam. Yapmam. Gerçekçiyim ben". Öbürler tutturmuş gidiyor: Annan şöyle, Annan böyle; Onuncu madde kalksın; Kıbrıs üçe bölünsün; yok KC'ye dönlüsün; askerin başında Kıbrıslı Türk olsun; Kıbrıs Türk Devleti Anayasası uygulamaya konulsun....Ahali kuru ekmek yesin...Karar verin kardeşim. Bir işi yapacaksın tam yapacaksın. Ya bu düzen içinde iş yapacaksın. CTP gibi yapacaksın. Ya da bu düzeni yıkacaksın. Nereye gideceğine karar verememiş adamı çıtır çıtır yerler! Kararsız adamları adam yerine koyanlar da onlarla birlikte fındık fıstık olur!

Hangi biriniz hazırsınız az biraz devrimci bir çıkışa? Hiçbiriniz. Bu nedenle AEBCH lafını bile duymak istemiyorsunuz. AB gelsin de kurtarsın sizi! Hangi biriniz hazırladı bu ahaliyi devrimci bir çıkışa? Hiçbiriniz! AB kurtaracak onları! Lafla peynir ekmek gemisi yürüse Troçkistler dünya devrimi yapardı. Siz de Kıbrıs Sorunu'nu çoktan çözerdiniz! TMT için silah sıkmaya benzemez bu iş!

Ya emperyalizme teslim olacaksınız, ya da ahaliyi de yanına alıp emperyalizme savaş açacaksınız. Orta mahallenin adamları, karar verin artık. Savaş açmak dediysek, şunun şurasında açık seçik anti-emperyalist bir programla siyaset yapmaktan, seçimlere katılmaktan bahsettik. Telaşlanmayın hemen. 30 yıldır konuş konu. Bıkmadınız mı siz yahu! Bakın ne güzel demokrasî var bu memlekette. Deyin işte biz de anti-emperyalist bir hükümet isteriz. Hakkınızdır istemek. Yoksa CTP'ye bağırıp çağıracağınıza gidin yanına da biz de rahatlayalım! Ferdi de rahatlasın! Değil mi Ferdi!

Tüm ülkede barışseverler birleşiyor

Hani birileri var ya. BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, AB üyesi, birleşik ve de federal bir Kıbrıs kuracaklardı. Hani şu Kuzey ve Güney'de hükümet olanlar, ve de hükümette olanlara çok çok kızıp bu çerçevede bir çözümün onlar yüzünden elde edilemediğini iddia edenler. Hani o burjuva-emperyalizm kuyrukçuları var ya. Hani şu barışseverler, Kıbrısseverler, Kıbrıslılığı kimselere bırakmayanlar.

Aha işte onlar, referandum sonrası bu işin ancak ve ancak tüm ülke bir araya gelirse olabileceğini anladılar. Şimdi tüm ülke çapında birleşip ortak bir planla (garantörlü, İngiliz üslû, para birimi Euro'lu, üçe bölünmüş, KC olarak kalmış falan filan) ortak bir örgütlenmeyle Kıbrıs'ı kurtaracakmış. Kıbrıs'ı birleştirecekmiş. Bu sıralar ortalık dolup taşıyor-muş bir tek örgüt, bir tek hedef diyenlerle!

Vallahi onlar demese bile biz diyoruz. Ya bunu elde ederiz, ya da bu diyardan gideriz.

Ya da AB bizi kurtarır yavaş yavaş?? Kurtarıyor işte ya. Hem AB hem de ABD.

İzolasyonlar kalkacak. Daha ne istersiniz!

Güneydeki Troçkistler becerikli adamlar. Ambargo kalksın dediler. Ambargoyu kaldırıyorlar??

Ferdiciğime birşeyler oluyor.

Ferdiciğim KC'nin 1963'te yıkıldığını, bugünkü KC'nin hukuk dışı olduğunu ilan ediyor.

Biz bu olguya yıllar öncesinden değinmiştik. Ne amaçla? KC'de hukuk devletinin, AB normlarının hüküm sürdüğünü, dolayısıyla da çok demokratik bir yapı olduğunu iddia edenlere saçmaladıklarını, KC'nin 1963'te Rum ve Türk faşoları tarafından yıkıldığını, mevcut KC'nin emperyalistlerin Kıbrıs'la oynamasının bir aracı olarak devrede tutulduğunu kavratılmak için!

Ferdiciğim ne amaçla bu işin farkına vardı bu sıralarda? Talat'la birlikte ve de uluslar arası arenada, KC'yi yere sermek, yani emperyalistlerin idarelerinde kullanılan KC olayını, onun hukuk dışılığını devreye koyup bu kullanma olayına katkı koymak için!

A be Ferdi, vazgeçin şu AKP ampulünden. Karanlıkta kaldınız iyice. Ver sen bize bir süpürge!

Ferdiciğim iyice dağıtıyor.

Ferdi diyor ki "Elen" karakterli bir siyasetle Kıbrıs'a ortak vatan temelinde çözüm gelmez.. Evet, AKEL liderliği iki kesimlilikten, iki toplumluluktan ve federal çözüm derken anladığını ortaya koyması gerekmektedir. Ve bunu halka anlatmalıdır. Bu konuda da en büyük kılavuz'un Annan Planı olduğu açıktır.. Artık somut konuşma zamanıdır.'

Ne demek artık somut konuşmak zamanıdır. Siyaset sen istediğinde mi somut ve açık konuşulacak yapılacak, yoksa toplumun ihtiyacı bunu talep ettiği için mi? Somut konuşmak tüm bu görüşmelerden önce yapılmalıydı. AKEL ve CTP 'BM çatısı altında, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs'tan ne anladığını açık ve somut olarak ortaya koymalıydı. KSG-KSP kaç kere çağrı yaptı size bu konuda. Siz anlaşıp, bu 'slogan'dan ne anladığınızı ortaya koyun ve biz sizi destekleyeceğiz diye. Anlaşıp ve halkımızı bu temelde birleştirelim diye! Yaptınız mı siz bunu? Yapmadınız! Şimdi tutmuş Hristofyas'ı bu konuda tavır belirlemeye çağırıyorsun. İyi ama önce sen tavrını ortaya koy bakalım! Ne demek 'Annan Planı kılavuz'. Genel laflama demek. 'Slogancılık!' Açık açık koy ortaya sen ne anlıyorsun tüm bunlardan, ve de AB'nin 'hoş görü kültüründen', 'insan haklarına saygıdan', 'güvenlikli bir yaşamdan'.

Tabii ki en uygunu AKEL'le bir araya gelip tüm bu alanlarda ortak düşünce ve önerilerinizi ortaya koymanızdır. Hadi yapın! Kıbrıslılar olarak bunu yapın. Ve biz sizi destekliyelim!

Sonra da tutmuş Hristofyas yoldaşı Elenci siyaset yapmakla suçlarsın. Eskiden ne yapıyordu da şimdi farklı yapıyor? Ve de daha önemlisi sen ne yaptın bu görüşmeler sırasında? Türk siyaseti değil mi? Şu anda yaptığın nedir? Biriniz Elen siyaseti, biriniz Türk siyaseti. Bu arada Kıbrıs kaynıyor arada. Bu nedenledir ki ülkeyi ve halkımızı böldünüz. Sizin, AKEL ve CTP'nin, ve de size sözde laf atan tüm bu AB ve de BM hayranlarının burjuva-emperyalist kuyrukçusu siyaseti halkımızı böler. Birleştirmez. Yıllar ve de içinden geçtiğimiz son dönem bunu açıkça ortaya koydu.

Evirip çevirmekten vaz geç Ferdiciğim. Siyasetini değiştir. Hristofyasa da söyle, o da değiştirsin. Hep birlikte anti-emperyalist birleşik cephe Hükümeti programımızı ortaya koyalım ve seçimlere

kuzey ve güneyde bu ortak programla katılalım.

İzzet ve BKP'ye birşeyler oluyor.

Ferdi fena vurdu. BKP daha hala barış yanlılarının hükümet kurabileceğinden dem vuruyor? Ya İzzet ve de BKP'nin matematiği zayıf, ya da biz 26 ya kadar saymasını öğrenemedik? Ve de seçimden bu kaçış nedir ki? KKTC meclisindeki varlıklarını yitirmekten mi korkuyor yoksa BKP'liler? Bu günleride mi görecektik! Kardeşim, yardımcı olun da CTP kendi başına iktidar olsun, olsun da kesin ve açık herkes de Hanyayı Konyayı görsün. Ve meraklanma sen, CTP üste para versen kendi başına iktidar olmak istemez. AKEL de aynısıdır. Bir yolunu bulup bunları tek başlarına iktidara getirmeli aslında!

Amerikalı Rumlar işgale Karşı Oluyor

ABD Konresinde 22 Temmuzda bir oturum olmuş. Oturumda 'Hellenic Caucus'dan vekiller Kıbrıs ve Yunanistan'ın dostu olarak Kıbrıs'taki Türk işgalini lanetlemişler. Aynen böyle.

Şunlara bak hele. Amerika'nın Yunanistan'ı işgal ettiğini, kendi Hükümetlerinin İngiliz'le birlikte Kıbrıs'ta ve Yunanistan'da darbe ve katliam düzenlediğini, bugünkü işgalin baş sorumlusu olduklarını, İngiliz'in işgalini ve İngiliz işgali altındaki topraklarımızı tepe tepe kullanan işgalciler olduklarını unutmuşlar. Ha Irak'ı işgal ettiklerini de unutmuşlar. Türk işgaline laf atıyorlar.

Sen önce Kıbrıs ve Yunanistan'daki kendi işgal ve de katliamlarına karşı çık da ondan sonra biz de seni adam yerine koyalım. Ettiğin lafın bir değeri olsun. Tek dişi kalmış canavarın tek dişi ve de Rum asıllı Yunanistan ve Kıbrıs düşmanı satılık-katil baylar!

Bir de İngiliz'in Dış İşleri Komitesi Kıbrıs'ı ele alacakmış. Ne zaman elinden bıraktıydı ki.

İngiliz'in paralı askerleri yakalanıyor. Eskiden emperyalistler Afrika'da istedikleri yerde darbe yaparlardı, katliam yaparlardı ve de çeker giderlerdi. Son dönemde petrol yataklarıyla zengin olan Ekvator Ginesi'nde darbe yapmaya giden, bir SAS üyesi İngiliz'in başını çektiği gurup Zimbabve'de yakayı ele verdi. Zimbabve "sizi Ekvator Ginesi'ne göndereceğiz" diyor -bu 'paralı mercanariler de' "lütfen bizi Güney Afrika'ya, memleketimize geri gönderin" diyor. Güney Afrika da "olmaz" diyor. Sizi Ekvator Ginesi paklar!

Kıtır kıtır insan katletmek için Ekvator Ginesi'ne gitmeyi planlayan bu paralı askerler, oraya gönderilirlerse öldürülmekten korkuyorlar.

Gülme komşuna, gelir başına!

Arif Hoca gene değişti

Dün AB bu işi yavaş yavaş halleder diyordu, bugün bu işin AB, ABD, İngiltere, Türkiye, Yunanistan'a.... bırakılamayacağını söylüyor. Bizim anti-emperyalist birleşik cephe programına yanaşılıyor.

A be hocam. Siyasette yanma dönmeler taktikle bağıntılıdır. Senin stratejin yanıp dönüyor. Tüm Afrikalılar gibi! Ne diyorsunuz siz Allah aşkına. Bir karara varın. Başımız döndü sizin dönüşleriniz peşinde koşmaktan! (şaka hocam şaka-biz biliyoruz bu dönme siyasetini. Siz Afrikalılar devam edin. Bir şeycikler olmaz bize), (Sizden de bir şey olmaz! Demeyecektim ama dilimi tutamadım işte. Eşşek arısı soksun benim bu dilimi!)

Londra Mektubu

A. ONAL

YeniDÜZEN gazetesinde/web sitesinde bir yazı yayınlandı 27 Temmuz tarihinde. Yazarı Kutlay Erk. Başlığı "Süreçteki Devrim ve Karşı-devrimcileri".

Yazıyı büyük bir ilgiyle okudum. Bir de ne göreyim! UBP-TKP döneminde TKP'nin aldığı tavrı çok güzel teşhir ediyor yazı. BMBP'nun başarıyla ortaya koyduğu eylemler ve yaratılan barış hareketinden övgüyle söz ediyor.

Bu satırlarda TKP'nin UBP hükümeti ile kurduğu koalisyon dönemindeki yıkıcı uygulamaları ele alma niyetim yok. Her şey ortada... TKP bu uygulamanın bedelini ödemek zorundaydı ve ödüyor da...

Ancak YeniDÜZEN gazetesi yazarı herhalde yakın geçmişte yaşadığımız bu barış hareketini "devrim" olarak görüyor. Ancak yazar bu dönemde yaşananları iyice araştırmamış belli ki... Bu "devrim"de kim neler yaptı?

"Karşı-devrim"le kim beraber çalıştı?

BMBP döneminde yapılan eylemlerde BMBP'nun 26 Aralık eylemi için oybirliği ile bir gün önce alınan karara tamamen ters uygulamayı kimin yaptığını da tesbit etsin bir zahmet; 26 Aralık eyleminde kürsüye hiçbir bayrak asılmama kararı alınmıştı oybirliği ile. Şu anda milletvekili olan sivil toplum örgütlerinin başkanları da onaylamıştı bu kararı hep beraber, siyasi partilerle.

Ancak ertesi günü kürsüye TC ve KKTC bayraklarını bilin bakalım hangi parti asmıştı hiçbir BMBP üyesine danışmadan?

Kim demokrasiden ve şeffaflıktan yakın geçmişe kadar söz ediyordu ve hala daha söz ediyor?

CTP!

Bir ayağı sarayda bir ayağı meydana olan parti!

Dönemin KTÖS Başkanı'nı saraya şikayet eden kimdi gazeteye "meşhur"

ilanı verdiği için?

Bu gazetenin sayfalarında CTP'ye bu haberi sorduk. Ama nafile...

Referandumdan sonra AKEL ile bağlarını kopardığını ilan etmişti CTP. Bu gazete sayfalarından tüm Kıbrıs'ta BMBP gibi bir barış hareketinin yaratılması için derhal harekete geçilmesi çağrısı yapıldığında EDON ile bile görüşmeyi kim ret etti?

Adaya barış gelmesi için, Kıbrıs'ı ortak vatan yapmak için gayret gösteren birçok demokrat ve ilericiye kim androş koydu?

Bize şeffaflıktan söz eden ancak kapılar arkasında emperyalistlerle uyum içinde işler yürüten kim?

Tüm adada barış hareketine androş koyarken de AKEL ile üçer kişilik temsilcilerden oluşan gizli komitede hangi Kıbrıslı Türk parti vardı?

CTP!

CTP liderliğinin referandumdan

sonra AKEL ile gizlice ortak komite kurduğunu ve CTP'den Kutlay Erk'in bu komitede CTP'lilerin başkanı olduğunu Politis gazetesinden öğrendik.

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin barış için ortak eylemlerine karşı çıkan, ABD emperyalistlerini gücendirmemek için NATO'ya karşı yapılan eylemlerde Kıbrıslı Rumların katılımını yasaları göstererek engelleyen (ancak 1 Mayıs eylemine katılan Kıbrıslı Rumları bizimle beraber alkışlayan), demokrasiden ve şeffaflıktan söz edip demokratik bir şekilde alınan kararlar yokmuş gibi davranan, şeffaflık lafını beylik laf yapan, emperyalistlerle, TC ile ve sarayla işbirliği yaparak barış için yanıp tutuşan kitlelerin dinamizmini öldürme ve onlara kazık atana ne denir?

ASGARİ ÜCRET 627 MİLYON TL

Yeni asgari ücret, 627 milyon olarak 1 Temmuz'dan itibaren geçerli olacak. 2004 yılının ikinci asgari ücretini belirlemek üzere Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Erkan Ekmeççi başkanlığında toplanan Asgari Ücret Tespit Komisyonu, Bakan Ekmeççi'nin 500 milyon olan asgari ücretin 627 milyon liraya yükseltilmesi önerisini devlet ve işçi temsilcilerinin kabul, işveren temsilcilerinin ise ret oylarıyla, 5'e karşı 9 oyla kabul etti.

Bir açıklama yapan Bakan Ekmeççi, amacın çalışanların yaşam şartlarını ve ücret politikalarını iyileştirmek, işvereni de çalışanlarına yönelik olumlu gelişmeleri gerçekleştirebilecek pozisyona getirmek olduğunu kaydetti. İşverenlerin koşulları iyileştikçe kalifiye olmayan işçilerin de ücretlerinde artış olacağına inandığını söyleyen bakan, bakanlığının bu konuda üzerine düşeni yapacağını belirtti.

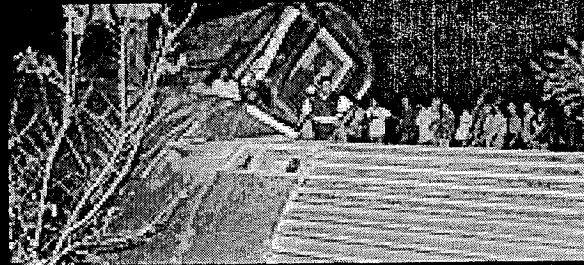
İşçilerle işverenler arasında "barış" sağlama, mutlu ve bir arada, birbirinin çıkarını kollama ve saygı duyma köprülerini inşa etmeye çalışanlar, işçi sınıfının mücadelesini iktidar perspektifinden yoksun kılmaya çalışanlar ve sadece patronlarla görüşmelere, anlaşmalara tabi kılanlar büyük bir hata ya da aymazlık içinde olduklarını görmeli, göremedikleri oranda da bunun işçiler tarafından kendilerine gösterileceğini fark etmelidirler. İşverenin işçiyi azgınca sömürsünü, işverenin koşullarının iyileşmesi durumunda işçilerin de durumunun iyi olacağı masalıyla kamufle etmek, burjuvaziyi şirin, masum göstermek elbette işçiler tarafından yanıtlanacak bir sorun olarak gündemdedir. Kıbrıs gibi bir yerde, 627 milyonla kimin nasıl yaşayacağını umursamayanlar, işçinin haklarını ve çıkarlarını işverenin çıkarlarına tabi kılmakla, yapılan artışın da sadece göstermelik olduğunu kendileri kanıtlamaktadırlar.

İhtiyat Sandığında Trilyonluk Gasp iddiaları

İşçiden, maaşını almadan işveren tarafından kesilen ve işverenin de katkı koyarak İhtiyat Sandığı'na yatırması gereken paralar bazı kamu kuruluşları ve özel şirketler tarafından yatırılmamış veya çok sonraları yatırılmıştır. Dolayısıyla İhtiyat Sandığı parası yatmamış veya zamanında yatmamış işçilerin gelir paylarında eksiklikler ortaya çıkmaktadır. Yatırımları zamanında yapılan işçiler, yatırımı zamanında yapılmayanlardan daha yüksek gelir payı alır durumda bırakılmıştır.

İşverenlerin hükümetler tarafından çeşitli şekillerde destek bulduğu ülkemizde bu durumun üzerine gidilmesi gerekmektedir. Seçim dönemlerinde işverenlerin kollayıp makam sahibi ettiği hükümetlerden işçilerin menfaatlerine çalışmalarını ümit etmek hayalden başka bir şey olamaz.

Türkiye'de Tren Kazası

İstanbul-Ankara seferini yapan Yakup Kadri Karaosmanoğlu isimli hızlandırılmış tren, 24 Temmuz Cuma saat 19:45 sıralarında Sakarya'nın Pamukova ilçesinde raydan çıkarak devrildi. Kazada ölü sayısı ile ilgili çelişkili açıklamalar yapıldı. Örneğin kazanın olduğu saatlerde ölü sayısının 136 olduğu belirtilirken, AKP iktidarı ve TCDD'ye gelen yoğun tepkiler sonrasında ölü sayısının 36 olduğu, yaralı sayısının 55 olduğu açıklandı. Sonrasında da ölü ve yaralı sayısında değişiklikler yapan iktidar, kazanın bilançosunu muğlak bırakıyor, ama bir yandan da içten (!) başsağlığı dilemekten de geri durmuyor. Hızlı tren uygulamalarının devreye konduğu ilk zamanlarda bir profesör, bu uygulama için Türkiye'nin ray sisteminin hızlı trenler için çok zayıf olduğunu, dolayısıyla müsait olmadığını ve uygulamanın çok büyük bir tehlike teşkil ettiğinden acilen kaldırılması gerektiğini belirtmişti. Fakat iktidar bu uyarıları dikkate dahi almamıştı. Türkiye'de depremlerde, sellerde ölüme terk edilen halk, sistemin duyarsızlığı ve vurdumduymazlığıyla bir defa daha aynı nitelikte bir felaketi yaşamak zorunda bırakılmıştır.

Bir Ambargo da YÖK'ten

Türkiye'de Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) aldığı yeni bir kararla Kuzey Kıbrıs'ta bulunan üniversitelerin -DAÜ, GAÜ, LAÜ, UKÜ ve YDÜ- vereceği lisans diplomalarına denklik belgesi verilmesine ilişkin yeni koşullar getirdi. Buna göre Kuzey Kıbrıs'taki bu üniversitelerin ön kayıtlı öğrenci almasını engelledi. Öğrenci Seçme Sınavı'nda 185 puan ve üzerinde alan TC'li öğrenciler bugüne kadar tüm dünyadaki üniversitelere olduğu gibi üstte adı geçen Kıbrıs üniversitelerine de kayıt yaptırabilmekteydiler. 20 Temmuz günü KKTC yetkililerine açıklanan bu karar sadece Kuzey Kıbrıs üniversiteleri aleyhine değiştirilmiş oldu. TC'li öğrenciler, Kıbrıs'daki üniversitelerde TC üniversitesiymiş gibi Üniversite Kitapçığında eğer Kuzey Kıbrıs üniversiteleri için tercih kullanmışlarsa kayıt yaptırma hakkını elde ediyorlar.

KKTC İçişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamaya göre YÖK'ün bu kararının sebebi geçen yıl YÖK'ün belirlediği kontenjanın aşılmasıdır. Yani TC'li kaç öğrenciye üniversitemizde yer vereceğimizi belirlemiş olan YÖK'ün bu kararına uyulmamasıdır.

Hükümet yetkilileri ile TC yetkilileri arasında bu konunun aşılması çalışmalarının başlatıldığı da bildiriliyor. Bu sorunun aşılmasının şart olduğunu belirten Kuzey Kıbrıs'taki üniversite yetkilileri KKTC ile TC arasında da bunun bir al-ver süreci olduğunu farkında olmalılar.

63 Türk ve Rum sivil toplum örgütünden ortak deklârasyon

Kıbrıs'ta çözüm, barış ve yeniden birleşmenin önündeki en büyük engelin toplumsal nefret, şovenizm ve milliyetçilik olduğunu ileri süren, aralarında Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek, EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi, Tıp-İş, Çağ-Sen ve Güç-Sen'in de bulunduğu 63 Türk ve Rum sivil toplum örgütü, yayınladıkları ortak deklârasyonla buna bir daha izin vermeyeceklerini belirttiler. Deklârasyonda, Kıbrıs'ta kalıcı çözümün ve ülkemizin yeniden birleştirilmesinin önündeki en büyük engeller olan toplumsal nefret, şovenizm ve milliyetçiliğe izin verilmeyeceği konusundaki kararlılık ortaya kondu.

Ayrıca, geçmişin değiştirilemeyeceğine, ancak geçmişten öğrenilenlerle yaraların sarılmasının mümkün olduğuna, Kıbrıslıların ortak ses olarak ortak vatan yaratmak, adayı yeniden birleştirmek için yapıcı ve yaratıcı olması gerektiğine değinilerek, yapılması gerekenler; "ortak faaliyetlerin düzenlenmesi, neyin bizi böldüğünü anlamak ve bizim nasıl birleşebileceğimizi geliştirmek, çözüm için bir araya gelip karşılıklı fikir alış-verişi yapmak, acil ihtiyaç olarak geçmişin yaralarını sarıp yeni ve birleşik bir gelecek kurmak" şeklinde sıralandı ve bunun için tüm örgütlerin çalışacağı belirtildi.

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

İŞÇİDEN
MEKTUP

Uzun İnce Bir Yoldayız

Uzun ince bir yoldayız gidiyoruz gündüz gece bilmiyoruz ne haldeyiz ama gene de gidiyoruz işte...

Nereye gittiğini, gittiğimizi bilen var mı? Ya da bir fikri olan ...

Bahsettiğim otobüs ya da uçak değil. İşçilerdir; Kimileri tarafından yok olduğu iddia edilen işçi sınıfından. En azından benimle birlikte her sabah güneye çalışmaya gidenleri ben biliyorum. Ya geride kalanlar? Onlar da var. Yok diyenler bir zahmet etse de inse sokaklara baksa sağına soluna gözünün içine çakılacaktır işçi sınıfının varlığı. Ama sadece lafta bırakırlar her zaman yaptıkları gibi ...

Peki işçi arkadaşlar siz ne düşünüyorsunuz? Sizce de işçi sınıfı yok mu? Kimilerinin inkar ettiği gibi .. Eminim sizlere göre vardır. Çünkü sizler de bu sınıfın birer parçasısınız ... Bir şey bahsetmek isterim. Mesela sendikal mücadele içinde elimizden geleni yapıyoruz ... kimileri "aman boşver, neme lazım ,yagu sigortayla uğralsam

başka işimiz mi yok" gibi bir dizi laflar dolaşır ortalıkta. Ha birde bu mücadele ile uğraşanlara da ahmak gözüyle bakılır. "Sendikal mücadele ile uğrasacağına git garı kız tavla,ne bileyim gez dolaş eğlen" derler. " Boşver sen mi gurtaracan" diyenler de çıkar ..

Şunları ortaya koymak gerek. Ne mi bunlar?...

Eskiden çalışma saatleri diye bir şey yoktu. Patron istediği saate kadar çalıştırır, istediği saat işten atar, en az ücreti verirdi. Yani anlayacağınız işçi değil kölelikte bunun adı. Emeği ile çalışan ve geçinen insanlar hemen hemen açtılar, yoksuldular... Ama inançlıydılar. kazanacaklarına dair inançları vardı....

Yukarda sayılanları "yok öyle şeyler yaşanmadı" diyen varsa buyursun ...

Ve bu çalışanlar zaman içinde çalışan köle olup, çalışmayanlar ise aç evsiz kaldılar. Ve bu düzene artık bir son demek gerektiğini ve kendilerinin de güvenli bir şekilde çalışmaları, aç kalma, işten atılma sıkıntıları ile karşıya kalmamak için BİRLEŞTİLER ve haklarını birlikte tek yumruk olarak patronlarına karşı HAKLI bir savaş açtılar. Ellerine silah alarak değil ama birlikte genel

GREVLERLE iş yavaşlatma eylemleri ile. Ve derken protestolarda patronların uşakları olan polislerce askerlerce onlarca işçi,vurularak öldürüldüler, katledildiler. Ama diğer işçiler korkmadılar. mücadelelerinden vaz geçmediler ve "sonuna kadar hakkımızı arayacak kazanacağız" dediler ...

Ve KAZANDILAR. Patronlardan toplu sözleşme. sekiz saatlik çalışma süresi. izin günleri, hastalık izni gibi bir çok mükemmel hakları aldılar. Ama kimileri bunları göremedi canlarını ortaya koyarak bedel ödediler ve patronlara karşı savaşta en önde yerlerini aldılar. Hiç düşünmediler "aman bana bir şey olursa" diye... onlara da o dönemde "hayaldir bunlar göze batmayın gerçekleri görün" diyenler kendi korkak kişiliklerini gizlemeye çalıştılar. Ama başarılı olmadılar. Hiç bir zaman hayal olmadığını işçiler birlikte ispatladılar. Kazandıkları haklarına asla kaybetmemecesine sınırsız sarıldılar.

Günümüzde ise yine aynı şeyler yaşanıyor neredeyse ve herkes yine "hayal peşinde koşuyorsunuz" diyor "uğraşmayın böyle şeylerle" diyor. Bunları söyleyenler de aramızdaki işçi arkadaşlarımız. Sormak isterim; eğer

bizden önceki nesiller de sizin gibi davranıp düşünseydi şimdi sizler bu şekilde ellerinizde haklar olarak günde 8 saat çalışabilecek miydiniz? Şimdiki haklarınızın hangisi elinizde olacaktı. Durun ben söyleyim "HİÇBİRİ".

İşçi arkadaşlar bizlerin yeri neresidir, saflarımız nerededir, kimden yanadır? Ezen sömüren patrone dan yana mı, patronla el ele verenlerle mi, uzlaşma sağlamaya çalışanlarla mı? Ki aslında bunlar da patronun çıkarlarını korumak isterler. Yoksa her söylediği söz her yaptığı konuşma, yazdığı yazılar her şeyin işçi sınıfı ellerinde şekillendiğini söyleyip sadece ve sadece işçi sınıfının yanında olan ezilenlerin sömürülenlerin yanında saf tutan ve omuz omuza işçilerle birlik olan, olmaya çalışanlarla mı?

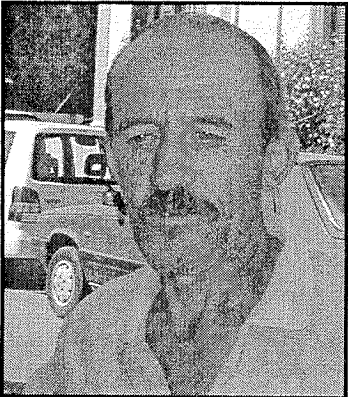
Benim safım, işçi arkadaşlarım, işçi sınıfının yanında olan işçi sınıfının kurtuluş mücadelesini veren ve Kıbrıs'ımızı birleştirecek tek siyaset, yarının işçi sınıfının öncü partisi olan Kıbrıs Sosyalist Partisidir ..

ŞİMDİ BİR DÜŞÜNÜN; SİZİN YERİNİZ KİMİN YANINDA....

TÜRK RUM İŞÇİLER ELELE BİRLEŞİYOR ...

● "bizler birlik olmazsak halımız dumandır" diyor Kuzey'den Güney'e çalışmak için geçen işçilerimiz. Tüm işçilerin birliği ve sendikal mücadelenin işçinin hayatında olmazsa olamaz olduğunu bir kez daha gözler önüne seriyor işçilerimiz... işte bizlerde KSG ekibi olarak bu işçilerimizle sendikal sorunlarını ve diğer sorunlarını görüştük..

Güney'de çalışan işçiler işçi sınıfını değerlendirdi...

KSG: İşçi sınıfı hareketi sizin için neyi ifade ediyor?

Fikri Çavuşoğlu: İşçi sınıfı hepimizin bildiği gibi, sabahdan akşama kadar çalışan ve hiç bir zaman emeğinin karşılığını alamayan insanlardır. İşte bu açıdan baktığımızda işçi sınıfı hareketi, günümüzde bu aksaklıkları gidermek için gerekli olanı tamamiyle yapmıyor. Ben işçi sınıfı mücadelesinden yalnızca birlik beraberlik anlarım. Birliğin ve beraberliğin olmadığı yerde işçi sınıfı hiçbir hareketi tam anlamıyla kazanamaz diye düşünüyorum.

Herkes birlik olmalıdır bence yalnızca devlete çalışanlar değil, özele de çalışanlar birleşmelidir.

KSG: Sizce Kıbrıs'ta işçi sınıfı hareketi var mıdır? Varsa bu mücadeleyi hangi yapılar veriyor? Yeterlimidir?

Fikri Çavuşoğlu: Maalesef işte bu anlamda Kıbrıs'ta bu hareket yok denecek kadar azdır. Yani Kıbrıs'ta işçi sınıfına mücadelede yardım eden, haklarını savunan bir yapı olmadığı için işçilere de üvey evlat gibi davranıldığı için ben bu ülkede işçi sınıfı hareketi olduğuna inanmıyorum.

KSG: işçiler yaşadıkları sorunlara sizce nasıl çözüm bulmalılar?

Fikri Çavuşoğlu: Kesinlikle sendikalaşmak ve işçilerin kaynaşması lazım. Ama biliyoruz ülkemizin koşullarını, sendikaliysen ve birazda hakkını savunuyorsan kesin kapı dışarıdır. Bu nedenle işçi sendikaları gerçekten güçlü olmalı diye düşünüyorum. Ve kesinlikle verilecek olan mücadele tüm Kıbrıs'ı kapsamalı.

KSG: İşçi sınıfı hareketi sizin için neyi ifade ediyor?

Mehmet Yeralı: Bana işçi sınıfı hareketi ezilmeyi, hiçbir zaman hakkımızı alamayacağımızı, kendimizi bir türlü savunamayacağımızı ve ne olursa olsun ezileceğimizi hatırlatır. Gerçi hiç unutamadık ama...

İşçi sınıfı mücadelesi azda olsa bu ülkede vardır. Bence güneyde bu mücadele daha azdır. Zaten ülkemizde yeterli işçi sınıfı mücadelesini savunacak bir yapıda yoktur. DEV-İŞ, PEO'nun sadece adı var yaptıkları hiçbir şey yoktur. Tamam, bazı konularda yardımcı olurlar çünkü onların işine gelir ama bir düşünün onların işine da gelmeyecek durumlar olacak o zaman napacağız? İşte böyle bir durumda güçlü bir örgüt olmalı bizim hakkımızı savunan, bizi kanatlarının altına alan yoksa resmen dumandır işimiz.

KSG: işçiler yaşadıkları sorunlara sizce nasıl çözüm bulmalılar?

Mehmet Yeralı: Yukarıda da söyledim işçilerin sağlam bir örgütü olmalı, gerçekten işçiden yana. Yani benim bahsettiğim büyük ve gerçek örgüt ne PEO'dur ne DEV-İŞ' dir ne da hükümette olan parti CTP'dir. Bunlar sözde bizim yanımızdadırlar ama artık işçiler doğru yolu görecek ve bu insanlara inanmayacak.

KSG: İşçi sınıfı hareketi sizin için neyi ifade ediyor?

Esat Fellahoğlu: Sana çok basit cevap verebilirim ama tam sorunuzun karşılığı olmaya bilir. İşçi sınıfı sigorta sorunlarıyla, işsizlik sorunlarıyla en ağır şekilde karşılaşan kişilerdir. Böyle bir mücadeleye da yani işçi sınıfı mücadelesine da ben inanmıyorum.

Bu gün ülkede çok büyük sorunlar vardır. En başta yaşadığımız hükümet sorunu bizleri mahvetmiştir.

KSG: Sizce Kıbrıs'ta işçi sınıfı hareketi var mıdır? Varsa bu mücadeleyi hangi yapılar veriyor? Yeterlimidir?

Esat Fellahoğlu: İşçi sınıfı vardır ama herkes kendi çıkarını düşünür ve sendikalar bile iktidarın politikasını oynar. Durum böyle olunca işçi sınıfı mücadelesinden nasıl söz edebiliriz söyleyin. Bizim hakkımızı savunmayan ve sözde sendikacılık yapanlar aslında hiçbir şey yapmazlar sadece kendi

kendilerini ve bazı işçileri kandırırlar.

KSG: işçiler yaşadıkları sorunlara sizce nasıl çözüm bulmalılar?

Esat Fellahoğlu: İşçilerin sorunları ancak ve ancak işçi sendikalarıyla çözülür. Bizim hakkımızı savunmalıdırlar. Bize şuanda PEO iyi yardımda bulunur ama bu yeterli değildir.

Ve eğer bu memleket bizim ise yani bu memleketi kendi memleketi gibi benimsediyse bir işçi o zaman memleketine sahip çıkmak isteyen hakkını savunmak isteyen tüm işçiler birleşmelidir. Bunun başka yolu yoktur.

■ Avrupa Birliği dönem başkanı Hollanda, Kıbrıs sorununun çözümü için Annan Planı temelinde uluslararası girişim başlatmayı planlıyor.

AB'den Yeni "Girişim" Teranesi

Hollanda, BM ve ABD'nin de dahil olacağı yeni girişimin Eylül ayından itibaren başlamasını öngörüyor. Hollanda Dışişleri Bakanlığı, müzakerelerin Türkiye'nin müzakere tarihini netleştireceği Aralık'a kadar şekillenebileceğini, ayrıca Ankara'nın da bu sürece katkıda bulunabileceğini varsayıyor.

Rum tarafındaki kaynaklar, Rum Yönetimi Başkanı Tasos Papadopoulos ve Meclis Başkanı Dimitris Hristofyas'ın da rol almasının başarı şansını artırdığını düşünüyor.

Planın uygulanmasını güvence altına alacak bazı değişikliklerin yapılabileceği ancak köklü değişikliklerin mümkün olmadığı belirtiliyor.

Politis gazetesi, AKEL ile Tasos Papadopoulos arasında bulunan görüş ayrılığını giderip gideremeyeceği ya da Kıbrıs sorunu konusunda kendi yolunu mu izleyeceği sorusunun cevap beklediğini yazdı.

Gazete, AB Başkanlığı'nın Rum yönetimine ve muhalefet çevrelerine, Rum siyasi liderliğinin "Avrupalı çözüm" önerisini baştan reddederek

sorunun bir AB sorunu olmadığına işaret etti.

Gül: Plan için AB'den Yeni Talep Gelmedi

Gül, Sudan Dışişleri Bakanı

Mustafa Osman İsmail ile yaptığı görüşmenin ardından düzenlenen basın toplantısında bir soru üzerine referandum-

da Rumların "hayır" dediğini belirtti ve "şimdi beklentimiz, Türk tarafına verilen sözlerin yerine getirilmesidir. Şu anda bununla meşgulüz" dedi.

Gül, Plan'ın yeniden görüşülmesine yönelik AB'den bir talep gelmediğini söyleyerek "AB şimdi üstüne düşenleri nasıl yerine getireceği konusunda meşgul. Bir an önce sözünde durması gerekiyor" diye konuştu.

Önümüzdeki günlerde ne olup

olmayacağını hep birlikte göreceğiz. Ancak bildiğimiz ve bu sayfalarda sürekli tekrarladığımız ve tekrarlamaktan da hiçbir zaman geri durmayacağımız bir noktaya tekrardan değinelim; Kıbrıs sorununun yaratıcıları yani dış güçler, Kıbrıs sorununun çözemezler. Çözülmesi gibi görünse de çözemezler. Yalnız kendi aralarında geçici uzlaşmalara varabilirler. Kıbrıs sorununun Annan Planı gibi emperyalist bir plan çerçevesinde "çözme" dahi halkın birlikte ve örgütlü mücadelesini gerektirmektedir. Bu başarıldığı oranda böylesi planların hayata geçirilmesi mümkündür.

Referandum sonrası Annan planı ile ilgili tartışmalar gösteriyor ki çitayı lehine çevirenler yakalamış oldukları bu güçlü pozisyonu kaybetmek istemiyorlar. Ne var ki diğer yanda da hukukun "üstünlüğü" "insan hakları" hala daha ayaklar altında paspas. Yani bu çerçevede varılacak bir sonuç "Ekmek bütün köpek tok" mantığından ileri gidemeyecek.

Korkut Eken Serbest Bırakıldı

Türkiye gündemini uzunca bir süre meşgul eden, devlet mafya ilişkilerinin somut ispatı Susurluk skandalı mahkumlarından eski MİT görevlisi Korkut Eken 28 Temmuz günü serbest bırakıldı. 6 yıl mahkum edilen Eken mahkumiyetinin infazı için 1 Mart 2002 tarihinde Ankara merkezli kapalı cezaevine konmuş ve daha sonra Ayaş cezaevine nakledilmişti.

Korkut Eken İstanbul 6 No'lu DGM tarafından Türk ceza kanununun 313. maddesindeki "cürüm işlemek amacıyla teşekkül oluşturmak ve bu teşekkülü yönetmek" suçundan 6 yıl ağır hapse mahkum edilmiş, yargıtay sekizinci ceza dairesi de bu kararı onamıştı. Eken'in avukatı Armağan Güner, bazı emekli

generallerin Eken hakkında basında yer alan açıklamaları üzerine iadei muhakeme talebinde bulunmuş, İstanbul 7. ağır ceza mahkemesi "asker kökenli tanıkların ifadelerinin şahsi kanaatlerini içerdiği, diğer tanıkların ifadelerinin yeni delil niteliğinde olmayıp hükme etkisinin bulunmadığı" gerekçesi ile istemi reddetmişti. İstanbul birinci ağırceza mahkemesi de, bu karara Eren'in avukatının yaptığı itirazı yerinde bulmamıştı. Avukatına verilen "hayır" cevaplarına ters olarak Eken, 28 Temmuz günü bir avuç gerici faşistlerin hazır bulunduğu "şehitler ölmez" türü slogan ve tekbirler eşliğinde cezaevinden çıkarıldı.

20 TEMMUZ 1974 VE BARIŞ

EVİRİM MEHMET

20 Temmuz tarihi neyi hatırlatıyor bize? Kıbrıs tarihi boyunca Kıbrıs adasında olan en kanlı savaşımlardan birini. Yani kimilerinin katledildiği, kimilerinin evsiz, barksız kaldığı ve kimilerininse savaş ganimetinden dört köşe olmasının tarihi 20 Temmuz. Bu tarih Ada'mızda bugüne kadar süren ve hala daha sürmekte olan 30 senelik bölünmüşlüğü, yani hamasetin tarihidir.

Statükocular tarafından, bu güne, 20 temmuz gününe verilen isim 'Barış Bayramı'dır. Bu nasıl bir barıştır anlamadım ya her neyse.

Bu bayram kutlamalarında, kendini her konuşmasında barış neferi gibi gösteren başbakan Mehmet Ali Talat da bulundu. Nasıl oluyor da bir barış neferi bu gibi kan dökülen ve yurdumuzun illegal duruma düşmesini sağlayan günde bayramı coşku ile kutlar. Bu gibi günlerin tarihe gömülmesi ve yok edilmesi lazım. Yani unutulmaya ve unutturulmaya çalışılması gerekirken kutlanır. Sormak isterim şimdi başbakan Mehmet Ali Talat'a; barışa bu yolla mı gitmeye çalışıyorsunuz? Hiçbir barış politikasında savaşın adı bile olmamalıdır ki barışa ulaşılabilirsin. Ama başbakan

Talat'a herhalde emir yüksek yerden geldi. Bu mazeret değildir. Çünkü istifa etme şansı var ve kalkına dönüp "özgürce yönetmiyorduk" diyebilir. Halkını arkasına alsın. Ama o koltuğun cazibesine kendini kaptırmış olacak ki Denктаş gibi hareket etmeye başladı.

Her neyse şimdi konumuz koltuk sevdasına tutulanlar değil, 20 Temmuz. Yani barışa ulaşmayan savaşın bayramı. Bir de okullarda hala daha 20 Temmuz gibi savaş bayramları okutuluyor ve genç neslin de kafasını kincilik, düşmanlık zihniyeti ile doldurmaya çalışıyorlar. Gerçek barışa ulaşmak istersek bu gibi derslerin kaldırılması gerekli ve bilhassa okullara gelen komutanlar yani sözde milli güvenlik hocalarının da okullarda ders vermesi kaldırılmalıdır. Çünkü ancak bu yolla gidilecek yolun sonu barıştır. çocuklara ne kadar iyilik, güzellik aşılırsa karşılığı o kadar güzel olur. Yazımı bir güzel sözle bitireyim;

BÜTÜN DÜNYA HALKLARI KARDEŞTİR
DİN KÜLTÜR RENK DEĞİL
EMEĞİ YÜCEDİR

HERSEY ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE
HÜKÜMETÜ İÇİN!

Nazlıca

Nazlı Şahin

Devrimci bir şairin 100.yılı

Devrime adanmış bir yaşam ve halkın kurtuluş mücadelesini şiirleriyle dünyaya anlatan bir şair Pablo Neruda.

"Burada sizin için tehlike teşkil eden tek şey var: Şiir."

Hasta yatağında evini basan ve her tarafı dağıtan Pinochet'in askerlerini yöneten faşist subayın gözlerinin içine bakarak böyle demişti Neruda. Şili'deki Pinochet darbesinden bir gün sonra idi. Neruda, o günlerde artık ölüm döşeğindeydi ve ABD'ye satılmış aşağılık generalin yirmi yıllık diktatörlüğünü yaşamadı. Şili'deki darbeden haberdar edilince Neruda, arkadaşı ve beraber çalıştığı Jorge Edwards'a dönüp, "Lanetli Franco'nun İspanya'sı gibi olacak" demiş.

Paul Eluard, Nazım Hikmet ve Louis Aragon gibi, Lorca, Alberti, Miguel Hernandez gibi büyük aydın ve şairlerin dostu ve onlar gibi komünistti Pablo Neruda. Şili Komünist Partisi'nin aktif militanı olan Neruda, Lenin ve Stalin'in SSCB'sinin büyük hayranıydı. Kruşçevçilerin darbelerine rağmen hiçbir zaman ideolojisini ret ve inkâr etmedi, taviz vermedi.

12 Temmuz günü Neruda'nın yüzüncü doğum yıldönümüydü. Dünyanın her yerinde anısını yaşatmak için etkinlikler düzenlendi.

Neruda'nın en ünlü özgürlük şiirlerinden birisinin adı "Yürekten İspanya" dır.

"Hain generaller/ Ölü Evime Bakın/ Yıkılmış İspanya'ya bakın/ Ama her katliamınız için/ bir gün kalbinize gömülecek/ kurşunlar doğacak".

Pinochet'in darbesinden ve şairin dostu ve hayranı Salvador Allende'nin ölümünden on iki gün sonra, 23 Eylül 1971 günü, Neruda da hayata gözlerini kapadı.

Ve bugün bizlere, aydın kişinin nasıl olması gerektiğini öğütleyen, toplumsal adaletsizliğe karşı mücadele eden ve isyan bayrağını doruklara yükselten büyük bir insan örneği kaldı.

Hangi ülkede ve toplumun hangi kesiminde olursak olalım, kendine insanım diyen her birey halkın emperyalizme karşı verdiği mücadelesinin yanında yer almalıdır. Toplumun aydın kesimlerinin halka karşı belli sorumlulukları vardır. Eğer bu sorumluluklar yerine getirilmiyorsa, kendine aydınım diyen kişinin aydınlığı sadece burjuva bir süslemeye ibarettir. Ne yazık ki bu tip aydınları ülkemizde ve diğer ülkelerde görmekteyiz.

Neruda ismi, her zaman, baskıya karşı ve özgürlük için mücadeleyle birlikte anılacaktır.

Her halk mücadelesinde şairler var olmuştur, halklar sistemleri yıkarken her zaman şairlere ihtiyaç duymuştur.

Zira, emperyalizme karşı devrimci mücadelenin bizzat kendisi; epik, zorlu, bazen oldukça çetrefilli, ama onurlu, sevgi ve umut dolu bir şiirdir!

Kıbrıs üzerinde oynanan oyunları açığa çıkarmak ve emperyalistlerin iki halkı biraraya getirmemek için ürettikleri politikaların aleti olmamak için kendisine aydınım diyenlere ve ben halkımı düşünüyorum diyenlere düşen görev, iki halkı biraraya getirecek ve emperyalistleri adanın her yerinden silip atacak politikalara destek vermektir.

Anti-emperyalist birleşik bir Kıbrıs'ı yaratmanın yolu emperyalizme karşı mücadele-den geçer.

Parka

Ziya Çelik

"GIRGIR"INA BİR YAZI...

Okuma yazma bilmediğim zamanlarda eve gelirdi...

Sadece resimlerine, içindeki karikatürlere bakabiliyordum...

Aile eşrafı ise bazen kahkaha atarak, bazen de "bak yahu ne güzel yakalamış olayı" diyerek okurdu.

İçindeki karikatürler çok hoşuma giderdi.

"Ne güzel çizilmiş" derdim kendi kendime...

Ben de özenirdim, alırdım elime bir karbon kağıdı, üstünden geçe geçe çizer, bir de keyfime göre boyardım...

Okuma yazmayı sonunda öğrendikten sonra, daha bir ilgimi çekmeye başladı...

Babam evden çıkarken derginin çıkış günü geldiyse, "dergiyi almayı unutma sakın haaa" diye seslenirdim...

İçinde yoksulların hallerini anlatan, yamalı pantolonlu, zayıf, kaburgaları sayılan insanlar, kırık camlı ev karikatürlerini hiç okumazdım.

Hemen sayfayı çevirirdim.

Üzülürdüm çünkü...

Daha eğlencelilerini arardım...

Zaman ilerledikçe o yoksulları anlatan karikatürler daha fazla ilgimi çekmeye başladı.

Türkiye'de zam mı oldu, hemen olayla ilgili çok komik ve adamı yerden yere vuran bir manşet ve karikatürü patlatırlardı.

Özellikle Özal'a çok güzel ve feci yüklenirlerdi.

Tabii, diğer hükümetlere de...

12 Eylül cuntasının baskısı yavaş yavaş azalmaya başlayınca da, Kenan Evren'e...

Espriler kaliteli, ince, ironik, çizimler göze hitap eden ve genç insanlar için aydınlatıcı bir dergiydi...

Ara sıra mahkemelik olurlardı...

Özellikle Özal, o dönemlerde gazetecileri, karikatüristleri, dergileri bol bol mahkemeye vermesiyle artık mizah dünyasında iyiden iyiye alay konusu olmuştu...

12 Eylül döneminin ilk kapatılan mizah dergisiydi...

Hala aklımda olan bir kapak resmi vardı;

İki tane tulumlu işçi, bir duvarın arkasından, ağzında puro, üstünde

kürklü palto olan klasik zengin patron tiptemesi olan adama "DİSK" diye bağıyorlar, adam da korkudan ne yapacağını şaşıyordu...

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nu araştırdım...

Öğrendim...

78'den kapandığı güne kadarki arşivleri karıştırdıkça, içinde şu anda bana doğru gelmeyen düşünceler olsa da yine de ilerici ve demokrat bir dergiydi diyebilirim.

Esprileri, karikatürleri de öyle şimdi ki mizahçı geçinen zirzopların yaptığı gibi tamamıyla küfür üzerine, cinsellik üzerine, ruhsal rahatsızlıkların dışı vurumu üzerine değildi.

Seviyeliydi.

Kaliteliydi.

Mesela, karikatürde bir adam kafasından vuruluyorsa, adamın alınının ortasında kocaman bir delik açılır, mermi oradan geçer giderdi, adamın vuruluşu bile güldürürdü.

Şimdikilere baktığımızda, ortalığı beyin parçaları, kan gölü götürüyor...

Cinsellik işlenirken bile bir düzey vardı...

Şimdikilere baktığımızda, rezillik diz boyu...

Bu dergi, birçok genç yetenek yetiştirdi...

Kimileri şimdi çok ünlü karikatüristler oldu...

Ancak birçoğu, bu dergiden öğrendiklerini unutmamayı başaramadı...

Evet, bir zamanların efsane dergisi Gırgır'dan bahsediyorum...

"Utanmaz Adam"lardan, "Zalim Şevki"lerden, "Avanak Avni"lerden bahsediyorum...

Gırgır'ı yaratan, çocuğu gibi bakıp büyüten, geliştiren, birçok çizer yetiştiren, düzeyli mizah yapan, devamlı okumamdan dolayı bazı esprilerini işime gelen yerlerde kullandığım, usta çizer, "huysuz ve tatlı ihtiyar" Oğuz Aral'dan bahsediyorum...

Bize gene tozlu sayfaların, eski Gırgır arşivlerinin arasında bir yolculuk yapmak göründü.

26 Temmuz'da Oğuz Aral'ı kaybettik...

Mizah severlerin başı sağolsun...

Kıbrıs, tiyatro sahnesinde birleşiyor

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları'nın düzenlediği Uluslararası 1.İstanbul-Mekan-Tiyatro Festivali kapsamında, KKTC Lefkoşa Türk Belediye Tiyatrosu ile Kıbrıs Rum Satirigo Tiyatrosu, oyunlarını İstanbul'da sahneledi.

Festival kapsamındaki oyunların sahnelendiği Balat'taki eski Galata Köprüsü'nde düzenlenen basın toplantısında konuşan Lefkoşa Türk Belediye Başkanı

Kutlay Erk, bu festivale katılmaktan duydukları memnuniyeti dile getirerek, "Kıbrıslı Türkler barış istemlerini sadece politik söylemlerle değil, her türlü dille dünyaya duyurmaya devam edecektir. Bu dillerden biri ve belki de en önemlisi sanattır" dedi.

İstanbul Büyükşehir Belediye Kültür İşleri Daire Başkanı İskender Pala da, festivalde sanatseverlerin Kıbrıs'ı sanat ve estetik boyutuyla tanıma fırsatı bulacaklarını belirtti.

Şehir Tiyatroları Genel Sanat Yönetmeni Nurullah Tuncer ise, Galata Köprüsü'nün bu kez yönünü Kıbrıs Adası'na döndüğünü belirterek, dostluğa ve barışa köprü olmak için sanat çalışmalarının devam edeceğini söyledi.

Daha sonra okunan, Kıbrıs Rum Satirigo Tiyatrosu ile Lefkoşa Türk Belediye Tiyatrosu yetkililerinin hazırlığı ortak bildiride, "Her iki tiyatronun ortak hedef ve hayalleri vardır:

Bölünmüş adamızın politik gerçekliğine karşın barışı, özgürlüğü, kardeşliği, dayanışmayı, her türlü engelle karşı işbirliğini ve haksızlığa karşı direnci savunmaktır. Her iki tiyatrodan da çalışan insanlar bu bilinçle hareket etmektedir. Ayrıca farklı dil, din ve kültürlerin merkezi İstanbul'da 'Barış Köprüsü'nde buluşmak bizler için; Kıbrıslı Türkler ile Rumlar'ın ve Türk-Yunan halklarının kardeşliğine, dostluğuna bir tuğla koymaktır" denildi.

yurttaşım gardaşımu 13

Aydın Adamoğlu

yurduma
'Akdeniz'in fahişesi' demesin kimse
kondurmam.
o benim anam.

güzel gün gösterdiniz de/
fettanlığı mı tuttu?
işgallerden kurtardınız da/
gözü gene mi dışarılarda?
kana kana/
barış serebeti ile mi suladınız topraklarını
yoksa?
söyleyin ne yaptınız?

yurduma
'Akdeniz'in fahişesi' demesin kimse
bozulurum.

herkes biraz da kendinde arasın suçu
% kaç komisyonla çalıştığını sorgulasın mesela
'Akdeniz'in fahişesi' demesin kimse
becerilen pezevenklik
bu topraklar içinse.

Gades'in külleri devrimcilerin yanına

Madrid'de 67 yaşında kanserden ölen flamenko dansı ustası koreograf Antonio Gades'in külleri, Küba Devrimi gerillalarının mezarlarının yanına konulacak.

Küba'nın başkenti Havana'da yayımlanan Granma gazetesinin bildirdiğine göre, 20 Temmuz'da ölen Gades, Küba Devrimi'nin lideri ve Küba Devlet Başkanı Fidel Castro'nun kardeşi Savunma Bakanı Raul Castro'nun yakın arkadaşıydı.

Eski bir devrimci savaşçının oğlu Gades, daha on

gün önce Raul Castro'ya yazdığı mektupta "Külleriye iyi bakın. Sen, gerçek komünizmin en iyi temsilcisisin. Benim acım, komünizme daha fazla hizmet edemeden ölmek" diyordu.

Gades, ölümünden 6 hafta önce de Havana'ya uçarak Başkan Fidel Castro'dan en büyük devrim nişanını almıştı.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Kara Delik Teorisinde Altüst Oluş

30 yıl önce ortaya atılan kara delik teorisi ile ilgili bazı teoriler onu bulan bilim adamı tarafından altüst edildi. Kara deliklerin oluşumunu teorik olarak kanıtlayan Stephen Hawking Temmuz ayında Dublin'de yapılan bir konferansta bazı tespitlerinin yanlış olduğunu açıkladı.

30 yıl önce Hawking kara deliklerin güçlü çekimi sayesinde içine çektiği maddeler hakkında hiçbir bilgi elde edilemeyeceğini açıklamıştı. Kara deliklerin çekim gücünün olağanüstü gücü nedeniyle onun çekimine uğrayan maddelerin radyasyon yaydıklarını ve bu çekim sonucunda hiç bilginin kalmadığı tahmin ediliyordu.

Ancak son dönemde yapılan araştırmalar sayesinde kara deliklerin belli bir zamandan sonra patladıkları ve dolayısı ile içinde barındırdıkları maddeler hakkında da ipuçları verdikleri ortaya çıktı.

1997 yılında California Institute of Technology bilim adamı John Preskill ile bu konuda bahse giren Hawking, bu konferansta yaptığı sunuşun ardından John Preskill ile girdiği bahsi kaybettiğini açıkladı ve John Preskill'e bu bahsin karşılığı olarak bir ansiklopedi verdi.

20 Milyon İnsan Evsiz

Muson yağmurlarıyla birlikte Doğu Hindistan, Nepal ve Bangladeş sular altında kaldı. Bu bölgelerde yaşayan insanlar her sene bu felaketle yüzyüze geliyorlar.

Bu yıl, önceki yıllara kıyasla daha şiddetli geçtiği bildirilen yağışlar ve sebep olduğu aksaklıklar yüzünden binden fazla kişi öldü 20 milyon insan ise evsiz kaldı.

Toprak kayması ve boğulma neticesi ölenlerin yanında açıkta kalan kablolar sonucu elektrik çarpması, nehirlerin taşmasıyla taşınan zehirli yılanların sokması neticesinde ölümlerin olduğu da bildiriliyor.

Afetin bilhassa fakirlerin yaşadığı bölgelerde büyük zarar yol açtığı bildirildi. Altyapının çökmesiyle lağım sularının etrafa saçıldığı, böylece de salgın hastalıkların baş gösterdiği gelen haberler arasında.

Öte yandan önümüzdeki günlerde nehirlerin daha fazla yükselme göstermesi beklenmektedir.

ABD'den teröristlere Özel Statü

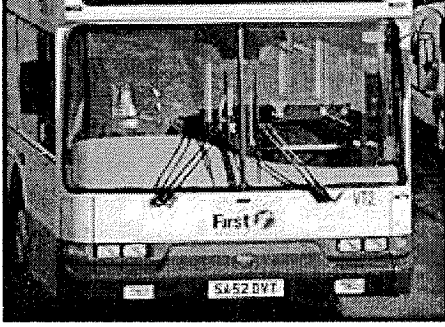
Amerikan Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamaya göre Irak'ta bulunan ve işgal sırasında silahsızlandırılan İranlı rejim muhalifi Halkın Mücahitleri Örgütü'nün 4000 üyesine özel statü verildi.

Yapılan açıklamada bu kişileri suçlayacak bir hukuksal dayanak bulunmadığı da belirtildi.

Buna göre Cenevre anlaşması uyarınca bu örgüt üyeleri BM ve Kızılhaç'ın mülteci örgütüyle temas kurma hakkına sahiptirler.

İran yönetiminin bu örgüt üyelerinin İran'a teslim edilmesi talebi, insan hakları örgütleri tarafından yerine getirilmiyor.

İngiltere: Güney Yorkshire Otobüs Şoförleri Grevde

İngiltere'de toplu taşımacılıkta önde gelen tekellerden bir tanesi First şirkettir. Eskiden birçok şehirde toplu taşımacılık belediyeler tarafından yürütülüyordu. Margaret Thatcher döneminde taşımacılık özelleştirilerek 3-4 tekele devredildi. Gerek Londra'da gerekse Güney Yorkshire'da faaliyet gösteren First şirketi Sheffield, Rotherham, Doncaster ve Halfway şehirlerinde çalışan otobüs şoförlerine emrivaki olarak iş şartlarını dayatınca şoförler oylama yaparak greve gitme kararı aldılar.

İşveren, işçilerin çalışma şartlarını görüşmeyi reddedince, otobüs şoförleri %88.1 oylamayla greve gitmeye karar verdi. Greve giden şoförler, geçtiğimiz yıllarda yapılan anlaşma gereğince 10-12 otobüs çalıştırarak ve yolculardan otobüs ücreti almadan grevlerini sürdürüyor. First otobüs şirketi bu anlaşmayı da bozarak İngiltere'nin diğer bölgelerinde çalışan bazı şoförlerini Güney Yorkshire bölgesine aktararak grevin etkisini kırmaya girişti. Ancak İngiltere basını her nedense bu grevi görmezlikten gelerek otobüs şoförlerine olası desteği de engellemeye çalışıyor.

Basın açıklaması yapan grevci şoförler, yılda 160 milyon sterlin kar yapan şirketin baskılarına boyun eğmeyeceklerini açıkladılar. Haklı taleplerini toplu taşımacılıktan etkilenen insanlara anlatmak amacıyla bu bölgelerde bir dizi açık kitle toplantıları düzenleyen grevciler, sonuna kadar

direneceklerini açıkladılar.

Taleplerinin çok cüzi olduğunu dile getiren grevciler, haftada 40 saatlik işgünü, barem artışlarının üç buçuk yıldan üç yıla indirilmesini ve vardiya usulü çalıştıklarından ek mesai almadıkları dikkate alınarak %4.5 artış talep ettiklerini açıkladılar.

First şirketi ise bu kadar basit talep için greve giden işçileri "açgözlü ve devrimci" ilan etti.

Grev için destek istediklerini açıklayan işçiler, yöre halkından da destek görmeye başladılar.

Ayrıca, Steve Clark Regional Industrial Organiser TGWU Regional Office 55, Call Lane Leeds LS 1 e-mail : martin@tgw910.fsnet.co.uk mail adresine Destek Mesajı beklediklerini açıkladılar.

Portekiz Liman İşçileri Grevde

baskılarını kaldırmak için eylem yapan işçiler, önümüzdeki haftalarda işi bırakma eylemlerini artıracaklarını açıkladılar. Sines liman işçilerinin eylemlerine destek veren Portekiz liman işçileri Sines limanını çalıştıran işverenin sendikası ve daha düşük ücretle işçi çalıştırmasının Mart 2003 yılında varılan anlaşmaya ters olduğunu vurguladılar. Sendikası olan işçilerin de belirlenen asgari ücret bazında ödenmelerini talep ettiler.

Sines limanının işçileri için toplama kampına dönüştüğünü açıklayan

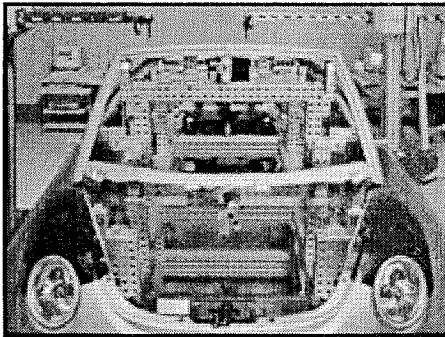
Portekiz Liman İşçi Sendikaları Federasyonu yöneticisi Antonio Mariano, ayda 400 Euro'ya ve günde 10 saat çalışan işçilerin esir muamelesi gördüklerini açıkladı.

İşverenle limanları yoğun olarak kullanan MSC firması anlaşarak gemi yüklerinin çoğunluğunu Lizbon'dan Sines'e aktarması Sines'te çalışan işçileri daha da zor duruma sokarken Lizbon işçilerinin de ek mesailerini sıfırladı.

Sorunları çözmek için görüşme talebinde bulunan sendikaya kulak tıkayan işveren firması, dışardan daha düşük ücretle işçi getirmeyi yoğunlaştırdığı bildiriliyor.

Dünyada İşçilere Baskılar Sürüyor

Almanya'da İşçi Kıyımı

DaimlerChrysler patronlarının işçiler aleyhine elde ettikleri kazançlar diğer patronları da umutlandırdı.

Volkswagen Danışma Kurulu'ndan yetkililer yaptıkları açıklamada haftalık çalışma saatlerinin, ücretlerde artış olmaksızın 40 saate çıkarılmasını istediklerini belirttiler. Bazı parti sözcüleri de Siemens ve DaimlerChrysler' de uygulanmaya konan modelin diğer işletmelerde de uygulanmasını, ayrıca işçilerin iş güvencesinin de tümüyle

kaldırılmasını talep ettiler. 40 saatlik uygulamanın hayata geçirilmesi halinde 20 bin işçinin işsiz kalacağı bildiriliyor.

Oturma Eylemine Polis Müdahalesi

İstanbul'da işçilerin işten çıkarılmasını protesto etmek amacıyla yapılacak istenen oturma eylemine polis müdahale edip 30 kişiyi gözaltına aldı.

Tekirdağ'a bağlı Çerkezköy Belediyesi'nde DİSK/Genel-İş'e üye işçilerin, AKP'li Belediye Başkanı'nın özelleştirme kapsamında 25 işçinin işten çıkarılmalarına karşı yaptıkları eylemde polis 30 kişiyi tutukladı. Bunun ardından yapılan açıklamada tutukluların derhal serbest bırakılması istendi.

İşçiler Ayakta

Bir takım işler çevrilerek İstanbul

Şehir Hatları İşletmesi, İstanbul Deniz Otobüsleri'ne bağlanmak isteniyor.

İşçilere hiçbir bilgi verilmeden yapılmaya çalışılan devir işlemlerine karşı çıkan Türkiye Denizciler Sendikasına üye yaklaşık 1,500 işçi toplantı yaparak bir açıklama beklediklerini bildirdiler.

Bu devir teslimine karşı çıkanlara emekli olması yoksa tazminatlarını alamayacakları yönünde tehdit savrulduğunu bildiren işçi temsilcileri ayrıca hükümetteki bakanların büyük bir bölümü tarafından sendika değiştirmeye zorlandıklarını da açıkladılar.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

Akşam erken iner mahpushaneye.
Ejderha olsan kar etmez.
Ne kavgada ustalıgın,
Ne de çatal yürek civan oluşun.
Kar etmez, inceden içine dolan,
Alıp götürən hasrete.

Ahmed Arif

Kütüklerden bir kucaklayış sunar orman sana
köklerini tirmalamaktayken merhamet.
Koca bir celep gösterir övendiyei
taht uğruna zaptettiği tapınakların orda,
ve sen ölmüyorsun hala

Che Guevara

Kulis

Halil Yılmaz

BERTOLT BRECHT HAYATI, OYUNLARI, TİYATRO ANLAYIŞI VE TÜRK TİYATROSUNA ETKİLERİ

Sayı 125'ten devam...

BRECHT'İN TÜRK TİYATROSU ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Türk Edebiyatı'nda Batı anlamında tiyatronun ilk adınının Tanzimat Döneminde atılmış olduğu bilinir. Fransız Tiyatrosunu örnek alan bu tiyatro, benzetmecili tiyatro anlayışının içinde kalan Dramatik Tiyatro'yu benim siyordu.

Benzetmecili Tiyatronun Türk tiyatrosundaki yüzelli yıllık geçmişi düşünüldüğünde, Brecht'in yapıtlarının çoğu çevrilmiş, sahnelenmiş olmasına karşın; O'nun tiyatrosunun benzetmecilik geleneğinden arınmış bir düşünce tiyatrosu olduğunun özümsemişi söylenemez.

Brecht'in oyunlarının dramatik bir anlayışla sahnelenmesi yapılan yanlışların başında gelir. Özellikle tek bir kişinin çevresinde odaklaşan oyunlarında bu durumla karşılaşılır. Sahnelenişte yapılan bir diğer yanlış, oyunun öğretici yanının aşırı derecede vurgulanmasıdır. 1960'larda Brecht tiyatrosu yaşamımıza girdiğinde, devrimci tiyatro anlayışı modaydı. Böyle olduğu için de oyunların öğretici işlevi üzerine önemle duruluyordu. Bu anlayış Brecht'i yer yer slogan tiyatrosuna dönüştüren oyunlar segilenmesine neden oluyordu.

Brecht oyunlarının yanlış yorumlanmasında çevirilerin payından da söz etmek gerekir. Çevirilerde dikkati çeken hemen tümünün aşırı bağımsız oluşudur. Bunun nedenleri üç noktada toplanabilir:

*Çevirilerde sahne dilinin göz önünde tutulması, başka bir deyişle Türk izleyicisinin kolay anlayacağı bir dilin benimsenmiş olması.

*Yazarların kendi dil ve anlatım biçimlerini zorlaması.

*Çevirilerin bir çoğunun aslından değil, İngilizce ya da Fransızca'dan yapılmış olması.

BRECHT'İN YABANCILAŞTIRMA TİYATROSU; VASIF ÖNGÖREN VE HALDUN TANER

1960'lardan bu yana Türk oyun yazarları da dramatik tiyatro anlayışının sınırlarını aşan yeni yeni arayışlara yöneldiklerini görürüz. Bu bağlamda Türk tiyatrosunda gösterilen ilk epik tiyatro denemeleri olarak Vasif Öngören'in "ASIYE NASIL KURTULUR?"u ve Haldun Taner'in "KEŞANLI ALI DESTANI" üzerinde durulabilir. Vasif Öngören'in oyununda kadının sömürülmesi sorunu koşullar gereği fahişe olan genç bir kızın yaşamından alınan kesitlerle irdelenir. Asiyen'in çocukluğu, öğrenciliği, fabrikadaki yaşamı, işten çıkarılışı, sokağa düşüş vb. olaylar bir zincirin halkaları gibi ufak ufak sahnelerle verilmiştir. Her sahne üzerinde ayrıntılı bir tartışmayı içeren ara sahnelerde anlatıcı olarak fuhuşla mücadele demeginden bir kadının konuşmalarını izleriz. Kadının Asiyeyi kurtarmak için getirdiği her öneri bir sonraki sahnede denir fakat hiç biri sonuç vermez. En sonunda Asiyen de kurtuluşunun bedelini yeni Asiyeler yetiştirerek ödeyecektir. Oyunun geneline bakarsak Brecht'in etkisinin yoğunlukla görüldüğü söylenebilir. Bu etkiden temel iki nokta çevresinde söz edebiliriz.

*Olayın kurgusunda: Asiyen'in yaşamını anlatan tek tek sahneler tek başına düşünüldüğünde oyun için benzetmecili tiyatro geleneğini sürdürüyor denilebilir. Fakat anlatıcının devreye girdiği tartışma sahneleri oyunu dışardan değerlendiren bölümlerdir ve oyunu dramatik olmaktan uzaklaştırır.

*Dilin kullanımında: Brecht'in oyunlarında dil iletilmek istenen düşüncenin hizmetinde bir yabancılaştırma etkisi işlevi taşır. Vasif Öngören'de bunun bütünüyle var olduğunu söyleyemeyiz. Tartışma sahneleri ve şarkılar oyuna bir eklenti gibi dursa da, bu bölümlerde dilin yukarıda anlatıldığı gibi kullanılabildiğini söyleyebiliriz.

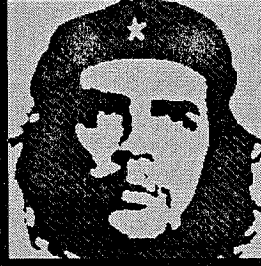
Sonuçta, Vasif Öngören'in Brecht'in tiyatrosuna özgü bazı biçimsel özellikleri aldığını fakat bunları benzetmecili tiyatro geleneğiyle bağdaştırmaya çalıştığını söyleyebiliriz.

Haldun Taner'e baktığımızda ise, O'nun benzetmecili tiyatro geleneğinden uzaklaşarak, bize özgü bir yabancılaştırma tiyatrosu kurmanın yollarını aradığını söyleyebiliriz.

Keşanlı Ali Destanı'nda Haldun Taner, geleneklerden kaynak olarak yararlanma, onları çağdaş bir anlayışla yorumlama, biçimlendirme anlamında önemli bir adım atar. Taner, halk tiyatrosunun göstermecili özelliklerinden yararlanarak çok çarpıcı bir sorunu gündeme getirir: Otoriteye bağımlılık. Bir gecekondu ortamında kendilerine bir kahraman miti yaratmak isteyenler bizim halkımızı temsil eder. Oyundaki yan temalar, Yusuf ile Zilha'nın aşkı, gecekonduyla zenginlik karşılaştırılması, bürokrasi, rüşvet, dolandırıcılık üzerine kurulmuş çarpık bir politik çarkın gösterilmesidir.

Kişiler, oyunun başında kendilerini müzik eşliğinde tanıtır. Orta oyunda olduğu gibi, karikatürleştirilmiş, kurmaca figürlerdir. Halk tiyatrosuna özgü olan bu özellikler çağdaş tiyatroyu belirleyen türlü yabancılaştırma etkileriyle, örneğin bir sonraki sahnenin özeti veren ve yazarın bu sahneye ilişkin yorumunu içeren koro ve oyun oynama olgusunu vurgulayan bir dekorla bütünleştirilmiştir.

Son...

GUEVARA'DAN BİR ŞİİR

Aydın Adamoğlu

Elimin altındaki kitaplardan biri Ahmet An'ın 'Kıbrıs'ın Yetiştirdiği değerler' adını taşıyor. Aslında okumuyorum. Şöyle bir karıştırıyorum.

Biyografilerden çok, aralarda, köşelerde, geçen yüzyıl tarihinden birşeyler öğrenmeye çalışıyorum. Anlatıların birinde, Lefkoşa-

Ortaköy yolunun toprak oluşu gibi. İlk motorlu aracın yarattığı ilgi gibi. Yoksa kimsenin özel yaşamını öğrenmek gibi bir tutkum yok.

'Değerler' bir kalıp içinde. Bu kalıp ölçüsünü sistem yaratmış. O günlerin ölçülerine göre. Kitabın ismi başka bir düşünceyle konmuş olsa bile tam oturmuş. Çünkü 'değer' değişken olabiliyor. Sizin için 1 lira olan bir değer, benim için 1 kuruş veya 0 değer olabiliyor. Zaten 'değerler' sözcüğünde ben gizli bir ünlem sezinliyorum.

Osmanlı cemaatinin yetiştirdiği değerleri bize tanıttığı için yazara binlerce teşekkür.

Onlarsız da olabilirdik. Hem de çok daha iyi olabilirdik.

Burada kitabın eleştirisini yapmıyorum. Tarihi belgelerin eleştirisi mi olur? Sadece yazıya giriş yaptım. Çünkü size insanlığın yetiştirdiği değerlerden 'Che'nin, bir şirinden söz etmek istiyorum.

Her insan, bir dönemde mutlaka şiir yazmıştır veya şiir düşünmüştür. Her insan şairdir. Her insanın ressam olduğu gibi. Önemli olan şiiri niçin yazdığıdır insanın. Tabii ki bir sevdâ için. Yazılan, bireysel değil de toplumsal bir şiir, yani benim, senin, hepimizin, insanlık içinse değerlidir. Benim, kimsenin özel sevdalarını ne dinlemeye, ne okumaya vaktim ve tutkum yok. Biyografiler gibi. Che'nin yazdığı bu şiiri alta onun için alıyorum. Değerleri kıyaslayabiliyim diye. Bu şiirini yazdığı zaman 25 yaşındaydı. Küba'da 1953 Moncada baskını başarısızlıkla sonuçlanmış, Fidel'ler hapis yatmış, çıkmış, tekrar guruplaşmak için Küba'dan Meksika'ya gelmişlerdi. Orada Che ile tanışır. Yıl 1955. Mexico City'de 'Mexico genel hastahanesinde alerji uzmanlığı yapan Che, para almaksızın 'National Autonomous University' de ders de veriyordu. Hastahanedен aldığı para o kadar azdı ki haber-fotografçı olarak 'Latina' haber ajansında da çalışıyordu. Şehirde, gönüllü olarak baktığı birkaç hastası da vardı. Para kazanmak için doktor olmamıştı Che. O, bir devrimciydi. Bir şiir gibiydi Che. Bu hastalardan biri Maria adında yaşlı bir kadındı. Che onu bir yıl kadar tedavi eder.

Kadının azması vardı. Bu hastalığı Che'den daha iyi bilecek biri de yoktu tabii.

Kadın azmayı kaldıramaz ve ölür. Son nefesinde Che yanındadır. Onun ölümünden çok etkilenir. Bütün suçu sistemde bulur. Çünkü azmanın dostu olan ilaçsızlık, bakımsızlık, fukaralık, sömürü düzeninin bataklığında gelişip çoğalmışlardır. Bütün suçu kapitalist düzene yükler.

Bu şiir, ihtiyar kadının ölümünün ardından yazılmıştır. İhtiyar kadında, sıra ile gezdiği latin ülkelerde, Bolivya, Peru, Ecuador, Colombia, Costa Rica, Nicaragua, Honduras, El Salvador ve Guatemala'daki bütün latin kadınların, çektikleri acıların, sömürülmenin ve yaşanmamış ömürlerin aynı ezikliğini görür. Maria'ya yazılan bu şiir, aslında ezilmiş bütün kadınlar için yazılmıştır. Bütün dünya kadınları için.

Benim kadınlarım için. Aynı yıllarda çarşaf atmakla kurtulduklarını sanan kadınlarım için.

Yukarıda ismi geçen kitapta, bir tanesini bile göremediğim kadınlarım için. Araplara 20 lira karşılığı koyun gibi satılan kadınlarım için.

Şiirin aslı tabii ki İspanyolcadır. Onu İngilizce'ye çevirenin adı verilmiyor. Ben de İngilizce'den Türkçe'ye çevirdim. Estetiği, yumuşaklığı, tatlılığı kalmamış belki. Olabilir. Ama özü duruyor. Kimbilir aslı ne kadar güzeldir. İşte size 'Che' olmadan hemen önce, Ernesto Guevara Lynch'ten bir şiir.

İhtiyar Maria Öleceksin*

zavallı ihtiyar Maria
umutlarını reddeden merhametsiz tanıya dua etme
bütün ömrün boyunca
ölümünden merhamet dileme
yaşamın korkunç biçimde açlıkla giydirilmiş
ve sana en son giydirilen de azma
ama sana bildirmek isterim
alçak sesle mertçe umutla dolu
en kızıl ve öçlerin en mertçesi ile
ideallerimle aynı boyutta yemin etmek isterim
bir çocuğunmuş gibi görünen bu erkek elini
sarı sabunla cilalanmış ellerinin arasında tut
yumuşak öçlü doktor ellerinden
sert nasırları ve sade düğümleri temizle
rahat uyu ihtiyar Maria
rahat uyu eski savaşçı
torunlarının hepsi gündeğuşunu görmek için yaşayacaklardır.

*Che Guevara

a revolutionary life

Jon Lee Anderson / sayfa 183

Che, belki de devrim yolundaki taşlardan, engebelerden, yokuşlardan şiir yazmayı sürdüremez. Ama şiir okumayı sürdürür. İleriki yıllarda bu alışkanlığı zevke dönüştürecek ve vazgeçemeyeceği bir yaşam tarzı yaratacaktır. İkinci eşi Aleida March'la birlikte banyo küvetine girip ona Pablo Neruda'yı okumakla.

KIBRIS SORUNU, ANNAN PLANI VE ÇÖZÜM.

Baş tarafı sayfa 12'de

birleştirmek zorunda olduklarını anlatmaya, halkımız, en kötü bir temelde bile olsa ortak bir amaç etrafında birleşmedikçe, ortak bir sonuç için birlikte hareket etmedikçe burjuva-emperyalist bir çerçevede barışın bile imkanı olacağını anlatmaya devam etti.

Partimiz, tüm barışsever partilerimizin bu yanlış siyasetinin sonuç vermesi için elinden geleni yaptı. Ama hepimizin malumudur, sonuç alınmadı.

Çünkü bu siyaset, burjuva-emperyalist çerçevede barış elde etme siyaseti, Kıbrıs Sorununu çözme siyaseti olamazla iştigaldır.

Kıbrıs Sorununu çözmek için, emperyalist zincirin Kıbrıs'ta kırılması bir ön şarttır.

İçinden geçtiğimiz dönem bunun açık ve kesin bir ispatı olmuştur. Komünistlerin bir partisi olan partimiz, burjuva-emperyalist çerçevede bir barış elde etmek için elinden geleni yaptı. Bu çerçevede sonuç alma siyaseti güden partilerimizden de çok elinden geleni yaptı. Bu siyaseti savunup da tutarlı bir çizgi ortaya koyma yeteneğinden yoksun çeşitli fraksiyonlardan da çok sıkı bir şekilde bu sonucu elde etmek için çalıştı. Ama, bu siyasetin kendi tabiatının bölücü karakteri, emperyalizm şartlarında halkların barış içinde yaşama imkanlarının hemen hemen sıfır olması olgusu Kıbrıs sorununun bu burjuva-emperyalist çerçevede çözülmeceğini tekrar ispatladı.

3. Annan Planı Sonrası

İçinde bulunduğumuz bu dönem, 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs' siyasetinin tam bir iflası dönemidir.

Bu siyasetin tüm savunucuları daha önceki dönemlerde bir araya gelemeyceklerini, birleşemeyeceklerini, ve dolayısıyla da halkımızı birleştiremeyeceklerini tekrar tekrar ispatladılar.

Kıbrıslı Rum veya Türk burjuvalar, veya onlara kuyruk olanların görüşmeleri üzerinden sonuç alınamayacağını bir kere daha ispatladılar.

Aynı zamanda BM'den tutunuz AB'ye, ABD ve İngiltere'ye ve de Türkiye ve Yunanistan'a kadar tüm emperyalistler ve de emperyalist kontrollü kurumlar da Kıbrıs'a karşı emperyalist duruşlarını tekrar tekrar ortaya koydular. Bunların etki ve dahası kontrolleri altında bir çözüm aramanın, emperyalist dayatmaların kabullenilmesi anlamına geldiğini bir kere daha ispatladılar.

Bu şartlarda ve herşeyden önce partimizin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetinin Kıbrıs Sorununun tek çözüm şekli olarak ilan edilmesinin gerekliliği tekrardan ispatlanmıştır. Tüm barışsever partilerimiz bu siyaseti benimsemeli ona uygun olarak işbaşı yapmalıdırlar.

Bu şu anlama gelmektedir.

Bizlere empoze edilmekte olan mevcut burjuva-emperyalist şartlarda, ve yine bu şartların ürünü olan "demokratik" ortamda, Kuzey ve Güney'in barışsever partileri Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti

programımızı hayata geçirecek hükümetler kurmak için bir araya gelmeli, bu amaçla ve birlikte seçimlere katılıp hükümet haline gelmeli ve bu programı uygulamaya başlamalıdırlar.

Bu çerçevede, BM'e yaptıkları önerilerin kabul edilemez olduğu, çünkü bu önerilerin ülkemize karşı emperyalist dayatma önerileri olduğu, BM olarak görevlerini bu tür dayamaları ret etmek olduğu bildirilmeli ve BM'den tüm emperyalist dayatmaları dışlayan, yani tüm yabancı güçlerin ülkemizi terk etmeleri, tüm garantörlerin ülkemizi terk etmeleri, ve garantörlük ve diğer haklarının lav edildiği bir anlaşma önerisinin BM tarafından oluşturulması talep edilmelidir. BM bu talebe uymazsa, bu talebin gereklerini Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) yerine getirmelidir.

Toprak-mülkiyet sorunu, ve tüm diğer sorunlar da yine AEBCH programımızda ortaya konan şekilde çözülmelidir.

Açıktır ki, böylesi bir adım atabilmek için şu anda ve fiilen ikiye bölünmüş olan ülkemizde, her iki tarafta da AEBCH'lerinin kurulmuş olması şarttır. Fakat bu, AEBCH'lerinin iki tarafta da aynı anda kurulmasını gerekli kılmaz. Kuzey veya Güney'in bu yönde önderlik yapması gerekecektir.

4. Burjuva-Emperyalist Barış Cephesinin Durumu ve Görevlerimiz

Barışsever partilerimiz burjuva-emperyalist çerçevede çözüm aramak stratejilerini terk etmemişlerdir.

Bu çerçevede, ve Annan Planıyla bağıntılı olarak değişik pozisyonlar mevcuttur. Bu pozisyonların uzlaştırılması bizim görüşümüze imkansızdır. Annan Planı ortaya çıkmadan önce bir araya gelip ortak ve kendilerine özgü bir planı ortaya koymayı ret eden, Annan Planı empoze edildiğinde onu tartışmadan kabullenmeyi ret eden, şimdi de farklı konumlarda duran bu partilerimizin ortak bir hedef temelinde birleşmelerini beklemek için hiçbir neden yoktur. Ortak bir hedef etrafında birleşemeyecekleri tespitini yapmak için ise sebepler çoktur. En başta da, burjuva-emperyalist çerçevede ortak zemin bulmanın imkansızlığı, bu zeminin birleştirici değil de bölücü karakteri gelmektedir.

Partimiz, bu partilerimizin zaferi için, onların bu stratejilerinin zaferi için elinden geleni yapmıştır. Sonuç alınamamasının nedeni biz değiliz. Onlar ve Onlar'ın siyasetlerini dayandırdıkları burjuva-emperyalist dünya düzenidir. Bu siyaset etrafında birlik imkanıdır!

Halbuki, halkımız, hem Kuzey hem de Güney'deki halkımız el ele vermezse, aynı hedefe yönelmezse, bu çerçevede bir sonuç almak imkansızdır.

Bizim, burjuva-emperyalist çerçevede reformların elde edilmesi için bile kitlelerin devrimci eylemliliğinin, onların aynı hedefe yönelmiş örgütlülük ve eylemliliğinin gerekliliği tespitimiz geçerliliğini korumaktadır.

Partimiz, Referandum sonucundan sonra barış cephesi siyasetini açıkça ortaya koymuştur; Bu Memleket Bizim Platformu'nun tüm ülke çapında yayıl-

ması, barış cephesinin tüm ülke çapında yayılması, tüm ülke çapında bir tek hedefe kilitlenmiş, bir tek örgütlenmenin oluşturulması.

Bizim partimiz, bu tek ortak hedefin ne olması gerektiği konusunda fikrini ortaya koymuştur. Bu hedef AEBCH hedefi olmalıdır.

Fakat, ve tüm bu partilerimiz kendi burjuva-emperyalist stratejilerinden vaz geçmedikleri oranda, onların böylesi bir ortaklık içinde yer almaları imkanıdır.

Dolayısıyla partimizin önerisi bu partilerimizin AEBCH ortak hedefi için bir araya gelmeleri değildir. Bu hedef, kendi stratejileri temelinde, yani 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs' elde etmek amaçlı bir birlikteliktir. Partimiz, eskiden olduğu gibi bugün de bu konuda hiçbir ön şart ileri sürmemektedir. Partilerimiz Annan Planı'nın en son halini olduğu gibi kabul etmek isterlerse, bu amaçla bir araya gelmek isterlerse kabulümüzdür. Onlar, bu planla bağıntılı güvenlik sorunlarında garantiler elde etmek isterler ve bazı ortak ve küçük değişiklikler yapmak isterlerse kabulümüzdür. Annan Planı'nı tekrar masaya yatırıp tümünden değiştirmek isterlerse kabulümüzdür. Annan Planı'nı çöpe atıp yeni bir plan oluşturmak isterlerse, yani bizim onlara yıllar öncesinden önerdiğimiz türden bir çabayı başlatmak isterlerse kabulümüzdür.

Partimiz, bu çerçevede elde edilecek bir ortak hedefin burjuva-emperyalist karakterli olacağını, bunun ülkemize bir yığın emperyalist empozeleri içereceğini gayet iyi bildiği için, detaylarda sorun aramaz. Bu tür çözümün kendisi sorun! Fakat, ve partilerimiz bu çerçevede çözüm aramakta ısrarlı oldukları oranda, ve de onlar kendi aralarında anlaşmalarında bu kötü ve rezil çerçevede bir çözüm mümkün olacağı için, partimizin bu konuda ne "Türk tarafını" ne de "Rum tarafını" kayıracak özel bir istemi yoktur! Yeter ki partilerimiz anlaşsınlar. Bizim kabulümüzdür!

Partilerimiz bir araya gelmeli, kendi stratejileri temelinde anlaşmalı ve tüm ülke çapında ortak örgütlenme ve eylemliliklerle bu hedef elde edilmelidir!

Partilerimiz bunu yapacaklar mı?

Biz sanmıyoruz!

Onlar, halkımızı ortak bir hedef etrafında birleştirecek ciddi hiçbir adım atamadıkları içindir ki, halklar arası ortaklıklar, "rapprochement" faaliyetleri ile bu konudaki günahlarını halkımızın gözünden gizlemek, bilhassa da kendi tabanlarının gözünden gizlemek peşindedirler. Burjuva-emperyalist stratejilerinin onları sürükledikleri burjuva kuyrukçusu, dolayısıyla da halkımızı bölücü siyasetlerini böylesi faaliyet ve genel laflarla gizlemek peşindedirler.

Tüm ülke çapında, burjuva-emperyalist çerçeveye uygun olarak bir birlikteliğin olurunun olmadığını gayet iyi bilen partimizin bu çağrısının ardında yatan esas faktör ise işte tamı tamına da bu olguyu tüm vatandaşların kavramasını sağlamaktır.

Bizim üstlendiği siyasi sorumlulukları katiyetle ret etmeyen ve o sorumluluk-

lara uyan bir parti olduğumuz iyi bilinir. Barışsever partilerimiz bir araya gelip kendi stratejilerine uygun olarak birleşsinler. Biz onlara uymayı üstleniyoruz. Ve diyoruz: Sizler halkımızı birleştirici değil bölücü bir siyasetin savunucularısınız. Sizler birleşemeyeceğiniz gibi halkımızı da birleştiremezsiniz. Kıbrıs Sorunu'nun çözümü iki toplumlu korolarla, rapprochement faaliyetleriyle elde edilemez, ve bu faaliyetler sizin kabak gibi açık bölücü kışını kapatmaya yetmez.

İşte hendek işte deve. Ya birleşin, ya da bölücülüğü ispatlanmış siyasetinizi, yenilgiden başka birşeye yol açmayan, emperyalist empozelerin kabulünden başka birşeye yol açmayan siyasetlerinizi terk edin!

Partimizin içinde bulunduğu dönemde bu alandaki siyaseti tüm ülke çapında birlik siyasetidir. Partilerimiz bu yönde ortaklıklarını ortaya koymazlarsa, birlikte ve ortak bir hedef oluşturmak için bir araya gelmezlerse, ve de kendi siyasetlerine uygun olarak ortak bir hedef, ortak bir plan ortaya koymazlarsa onlarla hiçbir birlik çalışmamız olmayacaktır.

Bölücülerin bir kısmıyla, bölücülerin diğerine karşı birlikte olunması imkansızdır ve de zararlıdır!

Ya stratejinize uygun temelde birleşiniz, ya siyasetinizin iflas ettiğini kabulleniniz.

5. Kuzey Kıbrıs'ta Annan Sonrası Çalışma

Partimiz, gerek Kuzey'deki gerekse Güney'deki, ve açık açık laf ola beri gele olan birlik çalışmalarına katılacaktır. Bu çalışmalarda burjuva emperyalist çözüm türlerinden şu veya bu türü destekleyen hiçbir pozisyonu kabullenmeyecektir. Partimizin iki pozisyonu olacaktır.

Birincisi, burjuva-emperyalist siyasi çerçevede çözüm aramak bu halka, bu ülkeye, bu vatana ihanettir. Hepimiz AEBCH'ni elde etmek için el ele vermeliyiz.

İkincisi, ve sizler bu ihanette ısrar ettiğiniz oranda, bizim şu veya bu burjuva-emperyalist plan önerisini "karşı tarafa karşı" savunmamızı beklemeyiniz. Bu siyaset hepinizin siyaseti, mademki doğru bir siyasettir, halkımız birleştirebilmeli, sonuç verebilmelidir. Bir araya geliniz, ortak planı oluşturunuz, biz destekçisi oluruz. Ama sizler bunu beceremezsiniz. Çünkü bu siyasetiniz bölücü, yıkıcı bir siyasettir. Yapın da görelim! Yapamazsınız. Karşılıklı birbirinizde suç aramalarla yaptığınız tek şey hepinizin aynı suça ortak olduğunuzu gizlemektir! Başka bir şey değil!

Bu çerçevede Partimiz bundan sonraki tüm seçimlere kendi örgütü, ve de AEBCH programını kabul eden kişi ve örgütlerle birlikte girecektir. AEBCH'ni elde etmek için girecektir!

Güney'deki çalışmalarımız da aynı temel üzerinde yükselecektir!

Eleştiri, Özeleştiri ve Ferdi'nin İtirafı

A. Savaş

Ferdi Sabit Soyer dostumuzun Yeni Düzen gazetesinde, 12 Temmuz 2004 tarihli köşe yazısını okuyanların çoğunluğunun bizim gibi "Allah Allah! N'oluyor Ferdi'ye" dediğinden eminiz.

Çünkü, alıştığımız Ferdi, CTP'ye yöneltilen en küçük eleştiri karşısında "Siz CTP düşmanlığı yapıyorsunuz" şeklinde davranan Ferdi idi. Böyle davranarak eleştirinin içeriğini çöpe atar, eleştirenin niyeti derekesine indirgeyerek konuyu anlamsızlaştırma becerisini gösterirdi.

Bakin ne diyor sözkonusu yazısında;

"Genellikle bize dönük bir kısım yaklaşımlarda ifade edilen bir husus vardır. Bu da bizim görüş ve düşüncelerimiz veya eylemlerimiz ile icraatlarımıza dönük eleştirileri hafife aldığımız, kabul etmediğimiz veya küçümsediğimize dair kanaatlardır.

"Bütün bunlardan ötürü biz, eleştiriye ölçüp biçerek yaklaşmalıyız. Daha iyiye ulaşmak için düşünen birinin dürüst eleştirisi ile bize dönük olarak salt bir nefret, kıskançlık veya düşmanlık dürtüsü ile eleştiri yapanın farkını ayırt etmeliyiz. Bu yüzden tüm eleştirilere önem vermeliyiz, dikkatle incelemeliyiz."

Tüm bunlardan sonra, Ferdi'nin bu yaklaşımından da güç alarak CTP'ye bizim en çok yaptığımız eleştirilerden birini tekrarlayalım bakalım Ferdi ne yapacak? Dikkate alıp politikalarını bir

kez daha gözden mi geçirecek, yoksa yazısında da yaptığı gibi demagojiye mi başvuracak? Demagoji konusunu altta ele alırsak, şimdi eleştirimizi yapalım:

KSG ve KSP Kıbrıs sorununun çözümünde iki stratejik duruş olduğunu, bunlardan birinin çözümü emperyalist güçlerden bekleme stratejisi, diğerinin de birincinin tersine, anti-emperyalist bir strateji olduğunu savunmaktadır. CTP bunlardan birinciyi benimseyerek hem çözümün imkansızlığına hizmet etmekte ve hem de Kıbrıs halkının başına yeni dertler açılmasını, niyeti bu olmasa da, kolaylaştırmaktadır. Bunları söylerken emperyalistler arası çelişkileri kullanmayı, gerçekleştirecekse geçici burjuva anlaşmaları, ileri adımları reddedelim demiyoruz ama, strateji haline getirilen bir taktiğin de taktik olmaktan çıkacağına herkes farkındadır. CTP, taktik deneni strateji haline getirerek çözümü emperyalist güçlerin insafına terketmiştir. Bu tutumunu gözden geçirmeli ve Kıbrıs sorununun yaratıcısı olan emperyalist sisteme karşı durulmadan ve bu çerçevede politikalar oluşturup halkı mücadeleye sevketmeden bu sorunun çözülme-yemeceğini kavramalıdır.

Ferdi dostumuz bu eleştiriye nasıl ele alacak gerçekten merak ediyoruz. Eleştiri yapanın halk tarafından ne denli benimsendiği 'kaçamağına' mı

sarılacak, yoksa eleştirinin özünü ele alıp, eleştirene de bu fırsatı verdiği için teşekkür edip kendi karşı görüş ve düşüncelerini mi ortaya koyacak? Göreceğiz...

Ferdi dostumuzun yazısında gözümüze çarpan ve bizce çelişkili bir mantık ürünü olan bir nokta daha var. Üstte biz buna 'demagoji' dedik.

Bir de sizler bakın bakalım yanılıyor muyuz?

Yazısının bir bölümünde şöyle diyor:

"Bir kere gerçek durumun ortaya çıkmasının en önemli hususlarından biri de o görüşü çoğunluğun savunmuş olması değildir... O eleştirinin anlamlı olması, görüşü sağlam mantıkla savunması ve o anın ihtiyaçlarının ve sorunlarının çözümüne dönük bir önermeyi taşıyıp taşımaması ile ilgilidir.

Çünkü pek çok zaman açıkça ortaya çıkan bir gerçek vardır. Bazı olaylara çoğunluklar sahip çıkar. Ancak çoğunlukların sahip çıktığı o olaylar veya çözümlemeler hayatın kendisine dönük gerçekçi ihtiyaçlara cevap verme özelliğinde olmayabilir..

Çoğunluk sahip çıktığı için belki o an için meşru gibi gözükebilir.. Ama daha sonra bizzat o çoğunluk tarafından bu görüşün tersini savunanlara dönük yapılan eleştiriler veya saldırılar farklılaşır. Zaman içinde çoğunluğun benimsemiş olduğu hususların veya görüşlerin, hayatın gerçeklerinden dolayı yanlış ve ihtiya-

ca cevap vermeme yanısıra, talep edilen veya beklenene dönük zarar verme potansiyeli taşıdığı ortaya çıkar..

İşte o dönemki o çoğunluğun, yanlış dönük desteğinin hay huyu içinde itilip, kakılan farklı düşünen veya davranan dönün azınlığının görüşlerinin doğruluğunu gören aynı kitleler dönüp dün dışladığına kuşku ile baktığına sahip çıkar.."

Doğru söze ne demeli? Satırı satırına doğru.

Ama hemen ardından gelen şu cümlelere ne demeli?

"Ya da BDH'lı, YBH'lı, KSP'li arkadaşlar, hep CTP- BG'nin halkı, gençliği yanlış yolda etkilediği ve kendi oylarını çaldığı görüşü üzerinde yoğunlaşsın; siyasetlerinin neden ve niçin kitlelerle buluşmadığı değerlendirilmesinde üzerinde durmazlar.. Böylece kendilerinden kaynaklanan etkenleri göz ardı ederek sonuç itibarı ile yalnız CTP BG'yi "nasıl etkisizleştireceğiz" sonucuna bağlı hareket içine girerler."

Biz demagoji dedik, siz ne dersenez deyin...

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKIM

Etrafta bir takım dinazorlar dolaşmakta.

Bunlar tarihin eski dönemlerinden kalma canlılar ve her ne kadar geçmişten gelseler de, hayatta kalmakta kararlılar.

"Yeni çağın", "yeni nesilleri" her ne kadar bu dinzorları yok etmeye çalışsalar da, bu canlıların kökü bir türlü kazınmıyor.

Dinazorların sayıları dönem dönem azalsa da, son zamanlarda tekrardan bir nüfus artışı göstermekte.

Ve anlaşılan bu "yeni çağın" "yeni nesilleri" bundan hiç ama hiç memnun değiller.

Bir telaştır aldı gidiyor. Sanki da 'Jurassic Park' gerçek oldu ve kimileri hayatlarından endişe etmekte!

Neden mi bahsediyorum?!

Canım işte şu "Dinazor Marksistler" var ya! Hani günümüz "liberal demokrasi" döneminde bile hala daha devrimden, sosyalizmden, eşitlikten ve sömürsüz dünya gibi "hayallerden" bahseden "tarihi geçmiş!" düşüncelerden.

Artık sömür yok ya dünyada!, artık insanlar ölmüyor ya savaşlardan ve açlıktan!, artık bir grup zengin işadamları tutmuyor ya dünya kaynaklarının %80'inden fazlasını!,

artık bitti ya işçilerin artı-değerlerinin çalınması!...

İşte tüm bunlar ve bunun gibi bozukluklar yok ya artık dünyamızda!

Artık bitmiş eşit ve sömürsüz bir düzen için savaşım!

Daha doğrusu artık dünya düzeni daha bir demokratik ve refah içinde olmuş Avrupa ve Amerika'nın gelişmiş ülkelerinde!

Çünkü bugün Asya ülkelerinde çalıştırılmıyor 10 yaşından da küçük çocuklar günlük 2 dolara!

Çünkü atılmıyor gıda ürünleri denizlere sıf fiyatlar düşmesin diye!

Çünkü aynı zamanda ölmüyor Afrika ülkelerinde bebekler ve dedeler açlıktan,

Yani artık daha bir demokratik dünyada yaşıyoruz!

Çünkü öldürülüyor masum Iraklı sivililer veya katledilmiyor Filistinli çocuklar!

Çünkü Amerika artık vazgeçti sol grupların güçlendiği ülkelerde faşist ve gerici güçleri desteklemekten, para ve silah vermekten!

Zaten o Saddam'ı veya Bin Laden'i ülkelerindeki solcuları temizlemek için destekleyen Amerika da değişti artık!

Avrupa da dünyanın en demokratik yeri oldu zaten!

Dinazorlar

Artık geçmişte kaldı Avrupa sömürücülerinin Afrika'nın etini, kemiğini kurutması!

Olanlar oldu ve geçmişte kaldı artık!

Nasıl da o Avrupa ülkeleri önlediler hergün 40 bin Afrikalı'nın açlıktan ölmesini!!!

Yani sevgili dostlar artık gerek yok eşit, sömürsüz bir dünya için mücadeleye!

Ve benim gibi böyle "modası geçmiş" şeylerden bahsetmek gereksizleşti artık!

Ne gerek varmış mücadeleye, zaten dünyamızı idare eden Amerika ve Avrupa'nın güçlü devletleri düşünüyorlar bizleri!

Bakin Kıbrıs Sorunu'nu da onlar değil mi çözüme ulaştıran! Her ne kadar etkin olsalar da sorunun çıkmasında, çözdüler hep birlikte sonunda!

Varsın bu çözüm bizim istediğimiz gibi olmasın! Ama merak etmeyin onlar bizden daha iyi bilirler!

Elbet bir bildikleri vardır onların! Yoksa neden adamızda taksimi kalıcılaştırmayı seçsinler?!

Kesin bir bildikleri vardır onların!

Nasıl ki dünyamızda yok ettiler sömürüyü ve yoksulluğu!

Nasıl ki artık yok dünyamızda ölümler!

Kıbrıs'ta da olmayacak artık sorunlar! Yeter ki dinleyelim "BÜYÜKLERİMİZİ!" ve çıkmayalım onların sözünden dışarı!

Elbet vardır onların bir bildikleri! Halt etmiş zaten Marks da, Lenin de! Zaten modası geçti artık onların!

Liberal Demokrasi var artık dünyamızda! Sömürülere ve yoksulluklara, ölümlere ve savaşlara son veren Liberal Demokrasi!

Modaya uymak lazım! Boş verin siz bizim gibi DİNAZORLARI!

Bizler modadan anlamayız! Sadece dünyayı değiştirebilmek için mücadelemizi bilimsel olandan taraf, yani modası geçmiş Marksizm'den-Leninizm'den taraf veririz.

Kim bilir belki ilerde tekrar sömürü ve yoksulluk başlar, ölümler ve savaşlar tekrar yaşanır!

Belki o zaman Marksizm-Leninizm tekrardan moda olur!

Dedik ya başında, dinazorların nüfusunda son zamanlarda tekrardan artış görünmekte!

Yoksa moda rüzgarlarında değişim mi olmakta?!

Aman ha dikkatli olun siz de dinazora falan dönüşmeyin aniden!

KIBRIS SORUNU, ANNAN PLANI VE ÇÖZÜM

Kıbrıs Sorunu'nun burjuva-emperyalist şartlarda çözölemeyeceğini ortaya koyan tek siyaset KSP siyasetidir.

Annan Planı'nın reddi olayının, 50 yıllık çözömsözlük sürecinde bu tespitin en son ispatı olduğu olgusunun üstü, Kıbrıs'taki tüm burjuva-emperyalist çözömler taraftarı partilerimiz tarafından örtöldü. Barış ve çözömler taraftarı olarak bilinen partilerimiz de bunlar arasındadırlar.

Halbuki siyaset yapmak, doğru siyaset yapmak, ancak ve ancak tarih laboratuvarının ortaya koyduğu sonuçların, gerçeklerin açık ve kesin olarak tespit edilip, o sonuçlara, o gerçeklere uyulması sayesinde mümkündür. Hayatın ortaya koyduğu olgulara sırt dönerek doğru siyaset tespit edilemez. Doğru siyaset yapılamaz. Barış taraftarı partilerimiz bu yaklaşımlarıyla sadece bize zarar vermiyorlar. Kendi mezarlarını da kazıyorlar.

Bunca yıl, burjuva-emperyalist çerçevede hareket ederek, bu çerçeveyi yıkmayı, yırtıp atmayı sorun bile etmeyerek ortaya konan bunca çabanın sonuçları ortadadır. Çözömsözlük!

Barış taraftarı partilerimiz, Kıbrıs Sorunu'nun çözömlerini burjuva-emperyalist çerçevede aramaktan vazgeçmelidirler. Emperyalizmin zincirini Kıbrıs'ta kırmak, Kıbrıs'ta emperyalizmden bağımsız bir yapı oluşturmak fikrini ele almalıdırlar. KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti fikrini ele almalıdırlar. 50 yıllık yaşamımızın, ve en son Annan Planı macerasının ortaya koyduğu olgular onların böyle yapmasının zorunluluğunu ortaya koymaktadır.

1. Annan Planı Öncesi

Partimiz, Annan Planı ileri sürölmenden önce, 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs' siyasetini savunan barışsever partilerimize bir araya gelmelerini, bu genel tespitten ne anladıklarını detaylandırarak ortaya koymalarını önerdi.

Bizim partimiz bu öneriyi yaparken, siyasetleri yukarıdaki siyaset olan barışsever partilerimizin böyle bir öneriyi kabullenmeyeceğini gayet iyi biliyordu.

Bu partilerimiz bu öneriyi neden kabullenemezlerdi?

Çünkü, siyasetlerine temel olan bu siyaset Kıbrıs halkını milli ve dini farklılıklara rağmen birleştiren değil, onları milli-dini temellerde bölen bir siyasettir.

Burjuva-emperyalist temelli olan bu siyaset, Kıbrıs halkını 'Rum tarafı', 'Türk tarafı' olarak bölmektedir. Bu olgu, en barışsever, sol ve en güçlü partilerimiz olarak CTP ve AKEL'in siyasetlerine de yansımaktadır. Onlar, Kuzey'de ve Güney'de bir yandan Kıbrıs burjuva partileriyle işbirliği aramakta, onlarla birlikte hükümetler kurmakta; bu duruş üzerinden emperyalist 'anavatanlarla' iyi

ilişki aramakta, ve orada da durmayıp, karşı 'tarafa' karşı emperyalist anavatanlar dışındaki emperyalistlerden de destek aramaktadırlar.

Bu siyaset, iki 'tarafın' bir plan etrafında birleşmesini imkansız kılmaktadır. Çünkü iki 'taraf' da karşıdaki taraftan en fazlasını koparmak için kendi burjuvalarının, emperyalist anavatanlarının ve diğer emperyalistlerin gücünü yanına almaya çalışmaktadır.

İşte bu nedenledir ki, bu siyasetin savunucuları bir araya gelip kendi savundukları çerçevede -bizim bölücü ve olmaz olarak ret ettiğimiz bu burjuva-emperyalist çerçevede- bir ortak plan oluşturamamışlardır. Ortak hedefsiz, ortak hareket de olmaz. Bu nedenle de onlar bir türlü Kuzey ve Güney'deki halkımızın barış için ortak eylemliliğini de örgötleymemekteirler. Bu siyasi yaklaşımla örgötlemezler de!

Halbuki, burjuva-emperyalist çerçevede çözömler için direten partilerimiz herhangi bir şekilde bu siyasetleri çerçevesinde herhangi bir sonuç elde etmek istiyorlarsa, ortak bir plan-hedefe sahip olmak, ve tüm halkımızı bu ortak planı-hedefi elde etmek için harekete geçirmek zorundadırlar.

Bu şartlar dışında, ve burjuva emperyalist çerçevede sonuç almak mümkün müdür? Tabii ki. Hangi şartlarda bu mümkündür? Ancak ve ancak, başta ABD ve Britanya emperyalistleri olmak üzere, bir kesim emperyalistin tüm diğerlerine, bu arada 'anavatanlar' Türkiye ve Yunanistan'a ve de Kıbrıs'ın Rum ve Türk burjuvalarına kendi istedikleri bir çözömler empoze etmeleriyle mümkündür.

İyi ama, Kıbrıs'ta "Rum tarafı", "Türk tarafı" şeklinde bir bölünme, bununla bağıntılı olarak bu iki tarafın Türkiye ve Yunanistan'a dayanma ihtiyaçları, aynı zamanda kendilerine dayanma ihtiyaçları, Kıbrıs'ın birleşerek tüm yabancı güçlere karşı direnme imkanlarını azaltan, şu anda imkansızlaştıran bu durum onlar için en iyisi değil midir? Onlar Kıbrıs'ın Türkiye ve Yunanistan arasında formal olarak bölünmesini niye istesinler? Bu onlar için daha iyi, daha rahat kontrol edilebilen bir durum yaratmaz ki! Kaldı ki bu durum enternasyonal hukukta da büyük bir değişikliği gerektirir -ülkelerin sınırlarının dokunulmazlığı prensibinin illegal değil legal olarak kaldırılmasını gerektirir. Onlar Annan Planı çerçevesinde bile olsa bir çözömler niye istesinler. Bu onlar için daha rahat kontrol edilebilir bir durum yaratmaz ki. Annan Planı süreci üzerinden Türkiye'nin önündeki bazı legal sorunları aşmanın legal değil de diplomatik şartlarını oluşturmak yeterliydi. O yapıldı. Onların mevcut şartlarda bir değişikliği istemesi için sistemin şu veya bu şekilde tıkanması gereklidir. O zamanda istenen değişikliğin yeni bir savaş mı olacağı, yoksa yeni bir emperyalist anlaşma mı olacağı görölecektir. Mevcut şartlar bunların istediği en iyi şartları oluşturmaktaysa, onlar bu şartları değiştirmek için niye ciddi bir

çaba içinde olsunlar? Dünyanın önderi olduklarını ilan eden ve de Dünyayı yöneten bu barbarlar, Dünyaya yönetemedikleri için tamamıyla kriz yönetimleriyle işlerini idare etmekteyken, bunlardan barışçıl çözömler taraftarı beklemek için sebep nedir?

Ve de Kıbrıs halkı bu barbarların kendi çıkarlarını korumak amacıyla yapacakları böyle bir empozeyi niye tekrar kabullensin? Barışseverlik ve de vatanseverlik bunun neresinde? Ve işte bu siyasettir ki, halkımız saflarında pasifizmin esas dayanağını oluşturur. Ve işin aslında tüm barışsever partilerimizin siyasetinin temelinde yatan da böyle bir empozenin beklenmesidir.

Onlar, burjuva-emperyalist çerçevede kendi ortak plan ve hedeflerini oluşturamadıklarından, tek çözömler yolu olarak Kıbrıs'a dışarıdan birilerinin birşeyler empoze etmesini beklemeye siyaseti gütmektedirler.

Annan Planı'na dört elle sarılanlardan tutunuz, AB'nin bu işi çözeceğini iddia edenlere kadar tümöde, ve son tahlilde, bu siyasetin savunucularıdır. Bu siyasetin bazı temsilcileri bu zavallı konumlarını zaman zaman 'çok çok radikal' laflarla örtmeye çalışsalar da, siyasetlerinin bu temellerini gizleyememektedirler.

Daha doğrusu, ve bizde gerçekçi olarsak, bu gerçek temellerini hem halkımızdan, hem de üye ve sempatanlarından gizleyebilmektedirler. Bu gizi yırtıp atmak bizim görevimizdir.

Bunun en bariz ispatı, Annan Planı'nın reddi sonrası yazan AKEL üyesi Achilles yoldaş oldu. Bu yoldaş iki tarafın ortak hedefleri olduğu, bu konuda anlaşma olduğu, ve de 'Türk tarafının' bu anlaşmaya uymadığını ileri süren bir makale yazdı. Bu yoldaş, böyle işlerin gizli kapılar ardında yapılmasının imkansızlığını dahi öğrenememiş. Eğer 'Türk tarafı' bir sorumluluk altına girdiyse, nasıl olur da bu açıkça ortaya konmaz? Kuzey'deki parti ve bilhassa da killeler bu anlaşmaya uygun olarak nasıl olup da faaliyet yüröteceklerdi ki? Bizim partimiz, tüm partilerimizin ve de tüm etkin bireylerin siyasetlerini yakın takibe almıştır. Görevidir. Biz böyle bir anlaşma ile hiçbir yerde karşılaşmadık. Tam tersi iki olayla karşılaştık. Birincisi ortak plan-hedef belirlenmesi önerimizin reddi. Yani anlaşmanın reddi. İkincisi, CTP'nin en son programı. CTP bu programında işlerin Türkiye ile birlikte yüröüleceğini açıkça ilan etmektedir. AKEL'in 'ciddi bir parti' olarak bu programdan habersiz olması imkansızdır. Achilles içinde aynı durum söz konusudur. Kaldı ki, bu programın bir eleştirisi KSG tarafından basılmıştır. Yani gizli kapaklı hiç bir durum yoktur. Bu şartlarda Achilles yoldaş kimlerden bahsetmektedir? Ve böyle işlerle, işte o meşum burjuva-emperyalist çerçevede çözömler arayan siyasetlerin halkımızı birleştirme imkanından yoksunluğunu da görmemekte ve de bu basit olguyu gizlemek isteyenlere yardımcı olmak-

tadır.

2. Annan Planı Dönemi.

Partimiz, Annan Planı ileri sürölmenden önce, 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs' siyasetini savunan barışsever partilerimize bir araya gelmelerini, bu genel tespitten ne anladıklarını detaylandırarak ortaya koymalarını önerdi.

Onlar bunu yapmadılar. Ama, BM'ler onların yerine bu işi yaptı. 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs' önerisi somut olarak önümüze kondu. Annan Planı'nın anlamı bu değil midir? Tabii ki budur.

Partimiz, Annan Planı ileri sürölmekten, 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs' siyasetini savunan barışsever partilerimize kendi siyasetlerinin sonucunun BM tarafından ortaya konduğunu, dolayısıyla bu planı daha fazla tartışmaya açmadan kabullenmelerini, bunu hayata geçirmek için bir araya gelmelerini, halkımızı bu temelde, yani kendi planları temelinde, kendi siyasetlerinin ürünü olan, sonucu olan bu temelde birleştirmelerini ve böylece Kıbrıs'ı da kendi siyasetlerinin sonucu olan bu temelde birleştirmelerini önerdi.

Partimiz, 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs' siyasetinin, kendi tabiyatı icabı BM'yi kontrol altında tutan emperyalist güçlerin çıkarları çerçevesinde iş yapmak anlamına geldiğini, bu siyasetin burjuva-emperyalist çerçevede çözömler arama siyaseti olduğunu, bu partilerimizin bu siyasetinin bu somut sonucunun -tüm diğer muhtemel sonuçları gibi- kaçınılmaz olarak emperyalist bir dayatma olduğunu, Annan Planı'nın BM tarafından ortaya konan emperyalist bir rezillik olduğunu da ortaya koydu.

İşte bu burjuva-emperyalist çerçevenin birleştirici değil de bölücü olan karakteri kendini ortaya koymakta gecikmedi. Bu siyaseti savunan tüm partilerimiz acele tarafından bu planın görüşölüp değiştirilmesi görüşünü ileri sürdüler. Kendi siyasetlerinin bu sonucuna uygun olarak halkımızı birleştirmek yerine, BM çatısı altında, emperyalist anavatanların ve diğer emperyalistlerin devreye girdiği burjuvalar arası görüşmelerde "kendi taraflarının" çıkarına uygun değişiklikler peşine düştüler. Aynı siyasetin savunucusu, ve ama burjuva güç dengelerinde kenarlarda kalmış olanlarda planla ilgili çeşit çeşit önerilerle piyasaya çıktılar.

Partimiz, Annan Planı döneminde var gücüyle bu barışsever partilerimize siyasetlerinin yanlışlığını anlatmaya, ama bu burjuva-emperyalist çerçevede bir sonuç almakta ısrar ettikleri oranda da, kendi aralarında birleşmek ve böylece bu birlik temelinde halkımızı da

Devamı Sayfa 10'da

Kıbrıs'ta
SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Ağustos 2004, Yıl:1 Sayı:7

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Liseyi bitirip üniversiteye başlayacak olan gençlerimizle üniversiteler ve gelecekleri ile ilgili röportaj yaptık. Aşağıda, yaptığımız kısa röportajı sizlere sunuyoruz.

Yeni Bir Döne, Yeni Bir Başlangıç

KSG: Nasıl bir üniversite istiyorsunuz?

Hazal Ecer: Eğitim seviyesi yüksek, öğrenim koşulları öğrencileri ve aileleri zorlamayacak biçimde hazırlanmış, eğitim bitince her şeyin tam olarak eksiksiz olacağı bir üniversite istiyorum.

KSG: Şu anki üniversitelerden memnun musunuz?

Hazal Ecer: Tam olarak değil. Ülkemizdeki eğitim çok kolaylaştı. Eğitim ve okuma artık çalışıp ve öğrenme ile değil, daha farklı yöntemlerle ilerliyor. Bunlardan memnun kalmak çok zor.

KSG: Üniversiteyi bitirince yaşamınızın garanti altına alınacağına inanıyor musunuz?

Hazal Ecer: Garanti olacağına pek inancım yok. Özellikle son zamanlarda çıkan YÖK sorunu inancımı daha da yitirdi. Sanırım bu ülkede bu denli yaşamaya ve eğitim görmeye mecburuz.

KSG: Nasıl bir üniversite istiyorsunuz?

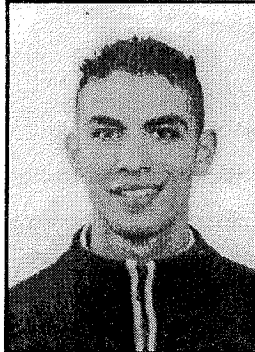
Selen Osmanlı: Çağdaş, demokratik, eşit, dış ülkeleri aratmayacak düzeyde bir üniversite istiyorum.

KSG: Şu anki üniversitelerden memnun musunuz?

Selen Osmanlı: Evet memnunuz. Gözlemlediğim kadarıyla eğitim yurt dışındaki üniversitelerle eşit düzeyde.

KSG: Üniversiteyi bitirince yaşamınızın garanti altına alınacağına inanıyor musunuz?

Selen Osmanlı: Hayır, inanmıyorum. Çünkü çoğu üniversite mezunları işsizdir. Okuduğu bölümün dışında herhangi bir işte çalışmaktadır.

KSG: Nasıl bir üniversite istiyorsunuz?

Kağan Darbaz: Adil, disiplinli, eğitim seviyesi yüksek, öğrenci haklarını koruyan bir üniversite istiyorum.

KSG: Şu anki üniversitelerden memnun musunuz?

Kağan Darbaz: Memnunuz. Taşit sorunundan tut, eğitim seviyesine kadar az da olsa her şey güzel.

KSG: Üniversiteyi bitirince yaşamınızın garanti altına alınacağına inanıyor musunuz?

Kağan Darbaz: Şu anda inanmıyorum. Bu ülkede mezun olmak çok kolay ama iş bulmak çok zor. İlerisi için bir fikrim yok. Umarım çok daha iyi olur.

KSG: Nasıl bir üniversite istiyorsunuz?

Çise Kurtoğlu: Öcelikle uluslararası, her şeyi ile eşit, eğitim seviyesi yüksek ve üniversiteyi bitirince kendime ve insanlara yeterince faydalı olabileceğim bir üniversite istiyorum.

KSG: Şu anki üniversitelerden memnun musunuz?

Çise Kurtoğlu: Pek değil. Çünkü eğitimin az olduğunu düşünüyorum.

KSG: Üniversiteyi bitirince yaşamınızın garanti altına alınacağına inanıyor musunuz?

Çise Kurtoğlu: Şu anda garanti olacağına dair pek bir inancım yok. Umuyorum ki ileride daha iyi durumda oluruz.

KIVILCIM

YÖK, Üniversiteler ve Burjuva Dünya Düzeni

Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK)'nun 20 Temmuz tarihli genelgesi ile Kıbrıs'taki üniversitelere Türkiye'li öğrencilerin kayıtları konusunda kısıtlamalar getirmesi, Ada'da geniş yankı buldu.

Özellikle üniversite yönetimleri şu anda telaş ve panik içindeler.

Şimdiye kadarki usul neydi?

ÖSS'de 185 puanı aşan herkes, tercih formunda Kıbrıs'taki herhangi bir üniversiteyi kodlasın ya da kodlamasın, kaydını yaptırıyordu.

Bu da, örneğin 200 kişilik kontenjanı olan hukuk fakültesine 400 kişi alınabilmesini sağlıyordu.

Bir fakülte için fazladan 200 kişi, fazladan para, fazladan kar...

Diğer fakülteler için de aynı durum söz konusu...

Bu olay üzerine çok fazla yazıldı, çizildi...

Peki YÖK gerçekte neden böyle bir karar aldı?

İçinde bulunduğumuz toplumsal sistemden bağımsız düşünmeye çalıştığımız oranda, bu sorunun yanıtını bulmamız ya tek yönlü ya da demagojiden öteye gitmez.

Şu anki yorumların hepsi de bu yöndedir.

İçinde bulunduğumuz koşullar, burjuva-emperyalist dünya düzeni ise, ve Türkiye'deki özel üniversitelere nazaran çok daha düşük fiyatla eğitim satan Kıbrıs'taki üniversitelerin önünün kesilmesi gerekmez mi?

YÖK'ün kesinlikle bağımsız bir kurum olmadığı, burjuvazinin ve de emperyalizmin elindeki bir araç olduğu dikkate alındığında, bu genelgenin amacı Türkiye burjuvazisinin Kıbrıs burjuvazisinin önünü tıkamak ve onu ezmek için bir yöntemi olamaz mı?

"Üniversite cenneti" diye adlandırılmaya başlanan Kuzey Kıbrıs'ın bu alandaki gelişimi, yapılan milyon dolarlık yatırımlar, Türkiye burjuvazisi için tehdit olmuş olamaz mı?

Ambargoların kaldırılması, izolasyonlardan kurtulma, serbest ticaret gibi Türkiye burjuvazisinin kimi zaman işine gelebilecek olan, kimi zamansa onun çıkarını zedeleyecek nitelikteki gelişmelerden üniversiteleri nasıl bağımsız tutabiliriz?

Bir memleketin emperyalist tahakküm altında tutulabilmesi için en başta gelen noktalardan birisi, onun ekonomisinin bağımlı kılınması değil midir?

İMF, Dünya Bankası gibi kuruluşlar neden var?

Bu kuruluşlar neler yapıyorlar?

Peki bu koşul böyleyse, Türkiye burjuvazisi artık milyon dolarlarla yatırım yapabilecek seviyeye gelmiş olan, yurtdışına açılabilme potansiyeli de varolan Kuzey Kıbrıs üniversitelerinin bu gelişiminden rahatsız olmuş olamaz mı?

Ve bu doğrultuda YÖK'e böyle bir karar çıkarttırmış olamaz mı?

YÖK kimin elindedir?

YÖK kimin oyuncağıdır?

Bu sorularımızın yanıtı burjuvazi ise, son "deprem"nin nedenleri daha iyi anlaşılıyor mu?

Gazetelerde yazılanlar, çizilenler ve konan tepkiler, tamamıyla Kuzey Kıbrıs burjuvazisinin yarıdakçılığını yapmaktan öteye geçmemiştir.

YÖK'ün gerici, faşizan yapısına tepki koymayan üniversite yönetimlerinin iş karapısının kapanmasına geldiğinde koydukları tepki tutarsızdır.

"Ülkeye o kadar öğrenci geliyor, onlar para getiriyor, aileleri de geliyor, onlar da para getiriyor, ülkenin gelişmesi engelleniyor" şeklindeki feryatlar bir anlamda doğrudur, o da Türkiye burjuvazisinin Kuzey Kıbrıs burjuvazisini kontrolünden çıkarmama yönündeki tedbirine dolaylı olarak yapılan atıftır.

Ve başka bir ülkenin burjuvazisine karşı kendi burjuvazini savunduğu oranda, artık tamamen gerici bir konum alan yerel burjuvazini savunmaya geçtiği oranda, olayın sınıf eksenini ve emperyalizm boyutunu unuttuğu oranda, tüm diğer "sol", "ilerici" yazarların, gazetelerin düştüğü hataya düşmek kaçınılmaz olur; o da gericiçiliktir.

Burjuvaziye karşı, başka burjuvayı savunur pozisyona geçmek, tarafı olduğu burjuvanın kuyruğu olmak demektir.

Burjuvalar arasındaki çıkar savaşimleri karşısında bizim "x" burjuvanın safını tutmak gibi bir sorunumuz olamaz.

Onların derdi bellidir. Azami kar. Öğrenci gençliğin derdi ise, akademik anlamda bilimsel, demokratik üniversitedir.

Sorunumuz budur.

Burjuvalar arasındaki kar savaşimlarında saf tutmak değildir.

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

Talat'ın dediği gibi tavuklar ve horozlar mı olduk acaba?

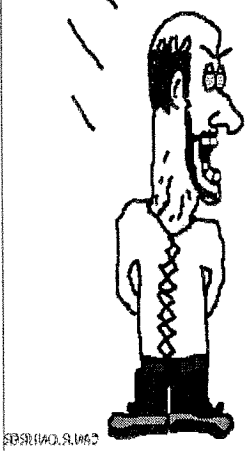
Polemik

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi, aylardır kendisine bina arıyor. "Barış" hükümeti CTP de kültür-sanata verdiği önemi, EKİM'e hala bina vermemekle gösteriyor!

Üniversite Günlüğü

Liseyi bitiren gençler hala hangi bölümde okuyacaklarını bilmiyorlar. Üniversiteye girmiş olmak için üniversiteye giriyorlar. İşte sistemin eğitimi!

SİNİR KÜPÜ

1. Talat, koskocaman tavuklar, horozlar olduk demiş. Doğru. Emperyalistler senin gibi altın yumurtlayan tavuğu nereden bulacaklar! Kimin kimi gagalediği belli değil!!!

2. Hızlı tren faciası bir kez daha gösterdi ki, isterse ışınlamaya geçsinler, kafalar hala aynı at arabası!!!

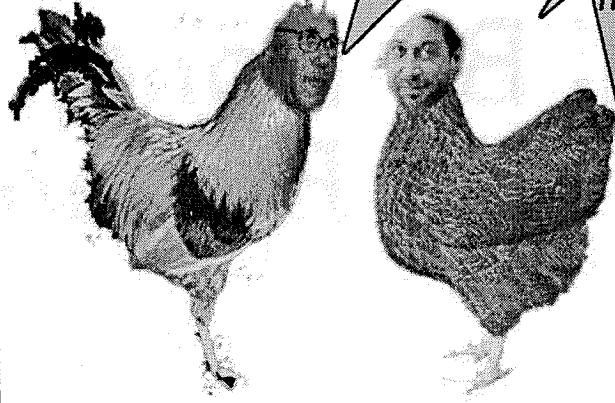
3. Herkesin dilinde yeni bir şarkı var; "Şappur şup-pur ye beni, ısır beni, dişle beni". Bu şarkıları yapanları bir elime geçirsem öyle bir ısıracağım, canları fena yanacak! Zaten hava çok sıcak, iyice çileden çıkarttınız beni bel!!!

4. EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi bina arıyor. Hangi kapıyı çalsak yüzümüze kapanıyor. Vakıflar dairesinin elinde hiç mi boş bina yok! İstenilse çözülemeyecek sorun değil! Kültür ve sanata böyle mi değer veriy-orsun ey CTP!!!

Fotokomik:

Allah aşkına, biz civciv değiliz...
Koskocaman tavuklar olduk,
koskocaman horozlar olduk...

Horozum
benim,
Hayat ortağım,
yoldaşım!!!

UCUZ NUMARALARA SON

Ali Yüksel

Rauf Denktaş'ın son dönemdeki söylemlerine dikkat ettiniz mi?

Özellikle gençlikle ilgili olanları...

"Babacan" bir tavırla gençliğe verdiği nasihatlerini farkettiler mi?

Ne diyor Rauf Denktaş?

"Gençlerimiz alkolden, uyuşturucu-dan uzak durmalıyılar" diyor mesela...

"Gençlerimiz, Ayanappa'lara eölenmeye gidiyor, böyleleri yerler gençlerimize yakıpan yerler değil" diyor mesela...

Rauf Denktaş, aslında çok doğru noktalara temas ediyor...

Pu anda gençliğimiz yoz bir yapam kıyskacına alınmıyptır.

Alkol düpkünlüğü,

Uyuşturucunun gün geçtikçe yaygınlaşması,

Fuhup,

Yoz eölenme biçimleri...

Örnekleri çoğaltabiliriz...

Bunlar, gerçekten de üzerinde

durulması gereken noktalar...

Bugün bu adada gençlerimiz neden alkole düpkünlük gösteriyor-lar?

Uyuşturucu, neden gün geçtikçe gençlerimiz arasında yayılıyor?

Fuhupa düpkünlük neden artıyor?

Yoz yapam biçimi neden "iyi yapam", "özgür olmak" olarak gençler-imize benimsetilmeye çalışılıyor?

Bu soruların yanıtlarının bilinmesi gereklidir.

R. Denktaş'ın muzdarip olduğu bu sorunların esas kaynağının tespit etmek gereklidir.

Sadece "böyle yapmıyız, kötüdür" demekle ip bitmiyor...

Egemenler, yönettikleri toplumun kontrolünü kaybetmemek için türlü yöntemlere başvururlar.

Gençliği kıyskacına almaya çalışpan bu sorunlar da, egemenlerin yönetme biçimlerindendir.

Gençlik, uyuşturucunun, alkolün, fuhupun pençesine ne kadar çok yakalanırsa, "Ayanappa'lara" ne kadar çok giderse, egemenlerin ipi o kadar kolaylaşıp.

R. Denktaş, yıllardır bapta TC ve diğer emperyalistler ile bu aday yönetenlerden birisidir.

Bir bakıma emir kuludur...

Emperyalizmin talimatlarından - zaman zaman karşı çıkıplar yapar gibi görünse de- dıparı çıkmamıyptır, çıkmayacaktır.

Peki, alanları dolduran 80binlere ve buna bağlı olarak da o alanlarda en ön saflarda yer alan gençlere "sinek" diyen,

Gençliği politikleştirilmesinden ve saltanatına karşı çıkan gençleri saltanatının yoluna, yani kendi yoluna davet eden,

Gençliğin göçüne, baskı altında yapmasına neden olan,

Egemen sınıfın temsilcilerinden olan R. Denktaş değil midir?

Egemenlerin yönetim biçimlerinden en ufaklarından bir tanesine yukarıda değindik.

Denktaş da egemen sınıfın sözcüsü olduğuna göre,

Egemen sınıfın gençliği uyuşturmak için kullandığı yöntemleri Denktaş'tan bağımsız tutabilir miyiz?

Bu soruyu kendimize sormalıyız!

"Yiniyetli", "pefkatli baba" edalarıyla gençlere verilen nasihatlerin, gençlerin bu sorunlarının baş mimarlarından geldiğini, hangi sınıfın sözcülerinden geldiğini, ne amaçla geldiğini düpmeliyiz.

Ne kadar yiniyetli görünürse görünsün, nedenler ve sınıflar, tahlil yapmada birincil öneme sahiptir.

Ucuz numaralara kanmayalım!

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 13

TEKEL ÖNCESİ KAPİTALİZM II

4- Meta üretiminin çelişkilerinin gelişmesi, metalar çevresi içinden paraya dönüşen belirli bir metanın kendiliğinden ortaya çıkmasına yol açar. Para, genel eşdeğer rolü oynayan metadır. Paranın işlevleri şunlardır;

- Değerlerin ölçütü
- Dolaşım aracı
- Birikim aracı
- Ödeme aracı
- Dünya parası

5- Para dolaşımının büyümesiyle, kağıt para ortaya çıkar. Kendisi hiçbir

değere sahip olmayan kağıt para, madeni paranın sembolüdür ve dolaşım aracı sıfatıyla onun yerini alır. Paranın değerinin düşmesine (enflasyona) yol açan aşırı kağıt para emisyonu, emekçilerin yaşam düzeyinin düşmesine yol açar.

6- Üretim araçları üzerinde özel mülkiyete dayanan meta iktisadında değer yasası, elementar düzenleyicidir. Değer yasası, sürekli fiyat yalpalamaları aracılığıyla toplumsal emeğin dağılımını ve metaların değişimini düzenler. Değer yasasının etkimesi, küçük meta üreticilerinin ayrışmasına ve kapitalist ilişkilerin gelişmesine yol açar.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi, POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.